

گزارش افغانستان ۲۰۰۹

فهرست مطالب

پیش گفتار چین-فرانسوا بیرو معاون سرمنشی برای دیپلماسی عامه	
4 و جیمز اپتوری سخنگوی ناتو	4
5 خلاصه اصلی	5
6 امنیت	6
18 حکومت داری	18
31 بازسازی و توسعه	31

پیش گفتار

جامعه بین المللی، به شمول ناتو، به دولت افغانستان کمک می کند تا امنیت را بهبود بخشیده، حاکمیت خود را تقویت کرده و برنامه های باسازی و توسعه ای را تسریع کند. پیشرفت در تمامی این سه عرصه مهم است تا افغانستان بتواند خود را به عنوان یک کشور امن و با ثبات تثبیت کند؛ کشوری که نه برای خود و نه هم برای جامعه بین المللی، تهدید شمرده شود.

این دومین گزارش سالانه در باره افغانستان است که از سوی بخش دیپلماسی عامه ناتو تهیه می شود. این گزارش در نظر ندارد تا تمامی فعالیت های را که از سوی نهادهای بین المللی، کشورها به صورت جداگانه و یا هم از سوی دولت افغانستان اجرا شده، فهرست کند. با این حال، این گزارش نگاهی عمومی به پیشرفت ها در تمامی سه عرصه مهمی افکنده است که ناتو - آیساف در آن به شکل مستقیم و یا به عنوان کمک کننده دخیل است: امنیت، حکومت داری و توسعه. این گزارش فراتر از آنچه را در خود جا داده که تنها از سوی ناتو - آیساف انجام شده؛ و تلاش می کند تا به خواننده تصویر بزرگ و متوازی را ارائه کند، به شمول پیشرفت های که صورت گرفته و عرصه های که نیاز است تا در آن بیشتر کار شود.

نتیجه گیری که ما از این گزارش داریم، ساده است: در حالی که چالشها در افغانستان کماکان به بزرگی خود باقیست، اما اراده بین المللی و تلاشهای بین المللی این است که با مردم افغانستان در زمینه غلبه بر این چالشها کمک کند. اساس و بنیاد محکمی برای آینده بهتر و مصئون تر برای افغانها، به شمول از طریق انتخابات ریاست جمهوری سال روان که دومین انتخابات پس از سقوط طالبان است، ایجاد شده - این روند اگرچه بطی تر از آنچه که ما می خواهیم بوده، اما پیوسته و دوامدار بوده است.

جیمز اپاتوری
سخنگوی ناتو

جین-فرانسوا بیرو
معاون سرمنشی برای دیپلماسی عامه

خلاصه اصلی

افغانستان کماکان یکی از فقیرترین کشورهای جهان باقی مانده است اما پیشرفت دوامدار و منظم در حال اجرا است. تولیدات ناخالص داخلی به سرعت افزایش می یابد (۷,۵ درصد در سال ۲۰۰۸ تخمین زده می شود) و تجارت با کشورهای همسایه افغانستان به شکل قابل ملاحظه ای افزایش یافته است. در یک کنفرانس بین المللی کمک کنندگان که در ماه جون سال ۲۰۰۸ در پاریس برگزار شد و در آن بیش از هشتاد تمویل کننده، ۲۱ میلیارد دالر امریکایی تعهد کردند، حمایت های بین المللی از افغانستان، جان تازه ای یافت. علاوه بر این، تمویل کنندگان خود را با اولویت های که از سوی دولت افغانستان در استراتژی انکشاف ملی افغانستان گنجانده شده بود، عیار کردند، این استراتژی در جون سال ۲۰۰۸ رسماً معرفی شد که نمایانگر بلند رفتن ظرفیت افغانها برای هبری آینده خودشان است.

افغانستان در سال ۲۰۰۹، با رویداد مهم دموکراتیک که عبارت از انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی است، روبروست. این انتخابات در حالی قرار است در ماه آگست برگزار شود که چالش ها در عرصه های امنیت، دولرداری و توسعه ادامه دارد. جامعه بین المللی، به شمول ناتو به رهبری آپساف، حمایت های خود را نسبت به مردم و دولت افغانستان در این سال پر چالش، به شمول از طریق اجرای برنامه های گسترده و هماهنگ، افزایش می دهد.

در سال ۲۰۰۸، نیروهای بین المللی یاری امنیتی (ISAF) به رهبری ناتو، که از سوی سازمان ملل متحد مامور شده اند، به حمایت از نیروهای امنیتی نوپای افغانستان برای تامین امنیت در سراسر کشور، ادامه داد. تصویر کلی امنیتی در سال ۲۰۰۸، مختلط بود. خشونتها با سرعت در بخشهای از جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب افزایش یافت، و به افزایش قابل ملاحظه ای در تلفات کلی غیرنظامیان به تناسب سال ۲۰۰۷ انجامید. با این حال، بخشهای بزرگی از شمال، مرکز و غرب کشور کماکان در وضعیت با ثبات قرار داشته است. نیروهای امنیتی افغان از توانایی و ظرفیت بیشتری برخوردار شدند و نیروهای افغان برای نخستین بار مسئولیت تامین امنیت کابل را برعهده گرفتند. سطح نیروی آپساف به شکل قابل ملاحظه ای افزایش یافت و در سال ۲۰۰۹ نیز این روند ادامه خواهد داشت. بهبود روابط میان دولت افغانستان و دولت تازه انتخاب شده ای پاکستان، با تقویت هماهنگی های نظامی در امتداد مرزها همراه شد که در نتیجه در نزدیکی پایان سال حمایت از آنسوی مرز از شورشها در افغانستان کاهش یافت.

ظرفیت دولت افغانستان در سطوح ملی، ولایتی و محلی کماکان محدود باقی مانده و هنوز از فساد رنج می برد. ادامه نا امنی ها، جرایم، و در بعضی مناطق، نفوذ تجارت مواد مخدر، بیشتر سر راه تلاشها برای تقویت حکومت داری خوب قرار گرفت. با وجود این چالش ها، دولت در زمینه گسترش و ایجاد حضور خود در سراسر کشور به پیشرفت های دست یافته است. برنامه های بین المللی که از سوی تمویل کنندگان حمایت می شود، کمک می کند تا ظرفیت نهادهای دولتی، به شمول خدمات عامه، اصلاحات در سطوح ملی و محلی، تلاشهای گسترده برای تقویت سیستم قضایی کشور و توانایی های اداره مبارزه با مواد مخدر، بلند برود. در سطوح محلی، برنامه های که از سوی دولت و اداره مستقل ارگان های محلی برای تقویت رابطه میان مقامات مرکزی و محلی راه اندازی شده، در حال شکل گرفتن است.

امنیت

نیروهای امنیتی افغانستان که شاهد بلند رفتن ظرفیت و توانایی های خود بوده اند، نقش اصلی را در تامین امنیت ولایت کابل برعهده گرفتند، که این مسئله، با وجود اینکه حملات پرسروصدا صورت گرفت، اما در خشونتها کاهش به عمل آورد. سطح نیروهای ایساف نیز در سال ۲۰۰۸ به شکل قابل ملاحظه ای افزایش یافت. ایساف برای کمک به نیروهای امنیتی افغان برای کنترل مناطقی که قبلاً شورشیان در آن نفوذ داشتند، نیروهای بیشتر پیاده خود را به جنوب و شرق کشور اعزام کرد. با وجود ادامه چالش حملات مرزی از سوی پاکستان، بهبود روابط دولت افغانستان با دولت تازه انتخاب شده ای پاکستان، با تقویت هماهنگی نظامی در امتداد مرزها میان دو کشور همراه شد. در نزدیکی پایان سال، یک عملیات امنیتی هماهنگ در هر دو طرف مرز، نتایج مثبتی علیه شبه نظامیان همراه داشت.

برای ایجاد دولت موثر و انکشاف اقتصادی و اجتماعی، به زمان و فرصت نیاز است. در حال حاضر، نقش اصلی ناتو - ایساف در افغانستان، کمک به مقامات افغان برای تامین صلح و امنیت برای مردم این کشور است.

تصویر امنیتی در سال ۲۰۰۸، مختلط بود. خشونتها به سرعت در بخشهای از جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب افزایش یافت و شبه نظامیان و مجرمان تلاشهای خود را با هدف محدود کردن حاکمیت دولت افغانستان شدت بخشیدند. این مسئله به افزایش قابل ملاحظه تلفات غیرنظامیان و نیروهای امنیتی و نیز خود جنگجویان، در مقایسه با سال ۲۰۰۷، منجر شد. حمله به غیرنظامیان و جامعه جهانی با استفاده از مواد انفجاری، بیشترین تلفات انسانی را به بار آورد، و همزمان با این، شورشیان به طور فزاینده ای تاسیسات دورافتاده و آسیب پذیر پولیس ملی افغانستان را هدف قرار دادند که این مسئله به افزایش قابل ملاحظه تلفات افراد پولیس انجامید. علاوه بر این، بی ثباتی در پاکستان، به شورشیان اجازه داد تا از پناهگاه های امنی استفاده کرده و حملات خود را از مرزهای پر منفذ، به داخل افغانستان شدت بخشند.

با این حال، تشدید خشونت ها تنها به مناطقی محدود ماند که در سال ۲۰۰۷ نیز در آن نا امنی ها وجود داشت. بخش های اساسی شمال، مرکز و غرب کشور، کماکان در وضعیت با ثبات قرار داشته است.

تقسیمات فعلی نیروها

گسترش امنیت

یک سرباز آیساف و یک مامور پولیس افغان. پس عملیات های پاکسازی. گزمه امنیتی مشترک خود را در ولسوالی گرمسیر به پایان رسانده اند.

ولسوالی گرمسیر - کاهش خشونت ها % ۴۳

۲۰۰۸-۲۰۰۷

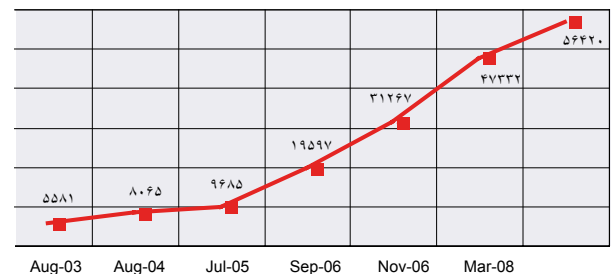
قطعه ۲۴ واکنش سریع تفنگداران دریایی امریکا (MEU ۲۴th) که در چهارچوب آیساف کار می کند، بتاریخ بیست و هشتم اپریل ۲۰۰۸ عملیات هایی را در ولسوالی گرمسیر راه اندازی کرد. پس از چهار روز، تفنگداران دریایی راه اصلی شمال - جنوب را در شرق دریای هلمند تحت کنترل گرفته و به تصرف موقعیت های بیشتر ادامه دادند. در جریان مراحل اولیه عملیات، تفنگداران دریایی راه های را که از مسیر ولسوالی گرمسیر، به مناطق سبز هلمند منتهی می شود و از نظر اقتصادی برای راه های حیاتی هستند، و در گذشته مسدود بودند، گشایش دادند.

بدنبال یک درگیری شدید یک ماهه، تفنگداران دریایی به اجرای عملیات های تامین ثبات آغاز کردند. آنها از طریق گزمه های امنیتی، که پس از ایجاد پایگاه های نیروهای امنیتی افغان، این گزمه ها مشترکا از سوی آیساف و نیروهای امنیتی افغان اجرا می شد، وضعیت را توانستند با ثبات نگهدارند. وضعیت جدید امنیتی در منطقه، شهروندان افغان را قادر ساخت تا دوباره به خانه هایشان بازگردند؛ افرادی که دو سال پیش از سوی شورشیان مجبور به ترک خانه هایشان شده بودند. آیساف برای کمک به این خانواده برای بازسازی ویرانه های ناشی از جنگ، ۸۲۳,۰۰۰ دالر آمریکایی را به افغانها در محل پرداخت کرد.

باشندگان محلی نیز قادر شدند تا بازار ولسوالی گرمسیر و شفاخانه این ولسوالی را بازگشایی کرده و نخستین شورای خود را پس از نزدیک به سه سال، برپا کنند. مسئولان محلی سیستم آبرسانی را برای بازسازی مورد ارزیابی قرار دادند، چاه های بیشتر حفر کردند، مکاتب را بازسازی کردند و بازارها را سامان داده و خرید و فروش مواشی را آغاز کردند که افراد زیادی را گرد خود جمع کرد.

آیساف تعداد سربازان خود را از حدود چهل و سه هزار در فبروری سال ۲۰۰۸، به پنجاه و شش هزار در فبروری سال ۲۰۰۹ افزایش داد. این مسئله به این معناست که سربازان بیشتر در محلات بیشتری جابجا شدند که در گذشته یا کمتر حضور داشتند و یا هم آیساف در آن مناطق اصلا حضور نداشت. پیامدهای این مسئله در حقیقت درگیری های بیشتر بود، چون شورشیان مجبور به عقب نشینی از مناطق پر جمعیت، مانند ولسوالی های موسی قلعه و گرمسیر در ولایت هلمند شدند.

افزایش تعداد سربازان آیساف

آیساف در اوایل سال ۲۰۰۹، به تقویت حضور خود در شرق و مرکز کشور آغاز کرد. توان بیشتر و قابل ملاحظه جنگی که از سوی ایالات متحده آمریکا در اختیار قرار گرفت، به تقویت حضور آیساف در مناطق کلیدی کمک کرد. یک واحد نیروی جنگی، از قبل در ولایات لوگر و وردک مستقر شده تا در اطراف شاهراه حلقه ای در جنوب و شرق کابل، امنیت را تامین کنند. یک قطعه جنگی هوایی آمریکا، یک قطعه تفنگداران دریایی، و یک قطعه ارتباطی مجهز با وسایل مکانیکی، به مناطقی که شورشیان در آن فعالیت زیاد دارند در جنوب و جنوب غرب کشور، مستقر خواهند شد.

استقرار یک گروه محاروبی فرانسوی در ولایت کاپیسا، به تامین هر چه بیشتر امنیت در مناطق مرکزی در نزدیکی کابل، کمک کرد.

: سربازان فرانسوی مربوط به آیساف در حال پیشروی در دره تگاب در ولایت کاپیسا

نیروی کاری (TF) کاپیسا - عملیات فرانسوی ها در کاپیسا

- تامین روابط محکم با بزرگان قریه، و رسیدگی به نیازمندی های فوری باشندگان محل، به شمول مراقبت های درمانی. در جریان شش ماه اول حضور نیروهای فرانسوی در کاپیسا هفت صد فرد بالغ و چهار صد کودک به خدمات درمانی دسترسی پیدا کردند؛

- حمایت از پروژه های انکشاف ملکی تحت رهبری گروه های بازسازی ولایتی PRTs و سازمان ملل متحد در یک فضای امن.

در نتیجه عملیات های هماهنگ شده نیروی اعزامی کاپیسا و اردوی ملی افغانستان، آیساف از کاهش فعالیت های شورشیان در این منطقه گزارش داده است. موازی با این، بهبود وضعیت امنیتی، فرصت می دهد تا برنامه های قابل ملاحظه زیربنایی نیز توسعه پیدا کند، مانند پروژه ایجاد راه بزرگی در امتداد کاپیسا که از سوی گروه های بازسازی ولایتی رهبری می شود. (منبع وزارت دفاع فرانسه)

در تابستان سال ۲۰۰۸، ششصد و پنجاه سرباز فرانسوی در چوکتان قوماندانی منطقه ای شرقی، در ولایت کاپیسا مستقر شد. نقش آنها، تقویت توانایی های آیساف در مناطق کلیدی منتهی به کابل بوده است. سربازان فرانسوی به تطبیق یک برنامه همه جانبه از طریق روش های زیر، متعهد هستند:

- مصئون ساختن راه ها برای تضمین آزادی برای رفت و آمد؛

- اخلال فعالیت ها و شبکه های شورشیان و راندن آنها به نقطه پایانی دره؛

- حمایت از اردوی ملی افغانستان برای ساختن چندین پسته و یک پایگاه مهم در جنوب ولایت؛

کمک به امنیت برای یک انتخابات آزاد و عادلانه

امنیت این انتخابات، در قدم نخست از سوی نیروهای امنیتی افغانستان تامین می شود. کمربند اول امنیتی، از پولیس ملی و کمربند دومی از سوی اردوی ملی افغانستان تشکیل خواهد شد. آیساف نقش کمکی خود را در کمربند سومی ایفا خواهد کرد. برنامه برای افزایش موقتی تعداد سربازان به این منظور، در دست اجرا است.

انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹، یکی دیگر از مراحل مهمی در زمینه توسعه دموکراسی اساسی در افغانستان خواهد بود. برنامه ثبت نام رای دهندگان، به شکل موثر و موفقانه از سوی مقامات افغان و در همکاری آیساف، اجرا شده است. در حالی که ۴،۴ میلیون نفر به تازگی برای شرکت در انتخابات ثبت نام کرده اند، آمادگی برای برگزاری انتخابات در ادامه امسال، به خوبی به پیش می رود.

احترام به جمعیت غیر نظامی افغانها

شورشیان مسئول هشتاد درصد از مجموع تلفات غیر نظامیان در جریان سال ۲۰۰۸ بودند، ۹۷۳ نفر، ظاهراً در اثر انفجارها کشته شدند، و در برابر، ۲۳۶ نفر دیگر در نتیجه عملیات های نظامی نیروهای بین المللی جانهای خود را از دست دادند. مهم است تا این آمار را با توجه به این نظریه ببینیم که حوادث امنیتی در مجموع، ۳۳ درصد افزایش یافته، نیروی ایساف ۳۷ درصد بیشتر شده، و تعداد عملیات های تهاجمی ایساف و نیروهای امنیتی افغان نیز ۳۱ درصد بیشتر شده است. حملات بمی و انفجارهای که از سوی شورشیان صورت می گیرد، و در سال ۲۰۰۸، ۲۷ درصد به تناسب سال ۲۰۰۷ بیشتر بود، کماکان به عنوان بزرگترین علت کشته شدن غیر نظامیان باقی مانده است.

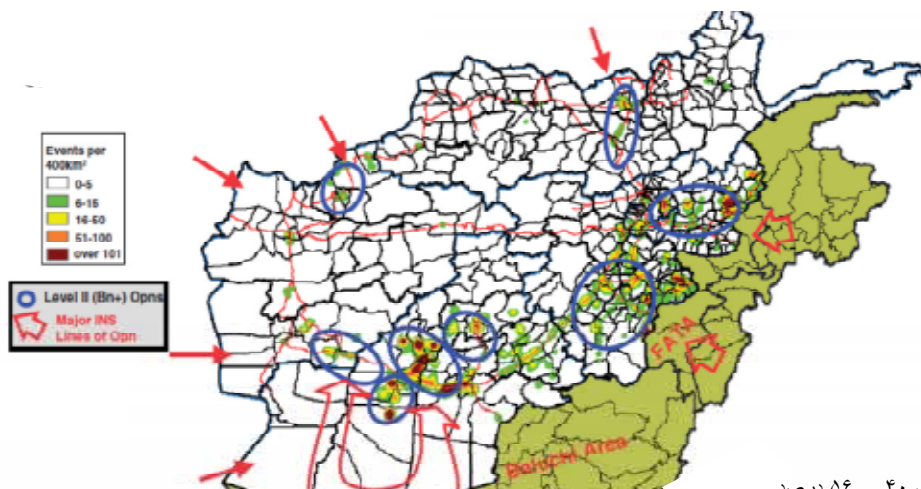
شمار غیر نظامیانی که از سوی نیروهای بین المللی کشته می شوند، همیشه یک نگرانی جدی برای رهبری سیاسی و نظامی ناتو بوده و خواهد بود. در نوامبر سال ۲۰۰۸، فرمانده ایساف، یک رهنمود جدید و مستحکم را با جزئیات آن برای فرماندهان زیردستی خود ارائه کرد که راهنمایی های مشخصی را برای به حداقل رساندن خطراتی که می تواند متوجه افراد غیر نظامی باشد، و یا احتمال هر اهانتی که می تواند نسبت به فرهنگ افغانها صورت گیرد، با خود همراه داشت. این رهنمود، نیروهای ایساف را در زمینه استفاده از حملات حمایتی هوایی، روش های اتخاذ تدابیر جوابیه به تهدید، تلاشی خانه ها، گزارشدهی، و تحقیقات مشترک، راهنمایی می کند.

سرباز بریتانیایی ایساف با کودکان افغان صحبت می کند. احترام به افغانها، فرهنگ و مذهب آنان، اصل رهنمودی برای تمامی اعضای ایساف است. (وزارت دفاع بریتانیا)

خلاصه امنیتی

- افزایش ۳۳ درصدی در حوادث امنیتی
- هفتاد درصد از حوادث امنیتی کماکان در ۱۰ درصد از ولسوالی ها اتفاق می افتد
- حملات بمی و انفجارها ۲۷ درصد افزایش داشته و بزرگترین علت تلفات است
- در نیروی ایساف ۳۷ درصد افزایش به عمل آمده است
- در توان نیروهای امنیتی افغانستان، ۲۸ درصد افزایش به عمل آمده است
- عملیات های تهاجمی ۳۱ درصد افزایش یافته است

نیروهای ملی امنیتی افغانستان

- ارتدوی ملی افغانستان: تشکیل ۱۳ کدک بیشتر
- ۴۶ کدک دارای ظرفیت عملیاتی
- پولیس ملی افغانستان: ۵۲ ولسوالی تحت FDD از ۲۰ کدک ANCOP، ۱۳ آن وارد صحنه عمل شده است
- تلفات غیر نظامیان: افزایش ۴۰ - ۵۶ درصد
- تلفات ایساف/نیروهای ائتلاف: افزایش ۳۷ درصد
- تلفات نیروهای امنیتی افغان: افزایش ۶ درصد
- پولیس ملی افغانستان سه برابر بیشتر از ایساف و ارتدوی ملی افغانستان متحمل تلفات شده است
- ۱۲۴ درصد حملات بیشتر بر GIRoA
- افزایش پنجاه درصدی در گروگانگیری/تور

رهنمود تاکتیکی

- حصول اطمینان از اینکه عین روش در سراسر کشور به اجرا گذاشته می شود؛
- زمانی که از یک خانه شهروند افغان اسلحه بدست می آید، قوماندان های حاضر در صحنه باید اطمینان خود را فراهم کنند که هر گونه تلاشی برای اثبات این مسئله صورت گرفته است که در این محل غیرنظامیان بی گناه حضور ندارند.
- قوماندان آیساف، برای ایجاد روش شفاف برای گزارشدهی از تلفات غیرنظامیان، مسایل زیر را در نظر دارد:
- ایجاد بخش ردیابی تلفات غیرنظامیان و نظارت بر حوادث؛
- ثبت ادعاها و نیز تکذیب و یا قبولی آن به صورت سیستماتیک؛
- ایجاد سیستم دو لایه ای برای بررسی اعتبار یک ادعا و راه اندازی تحقیقات در صورتی که ادعا مستند باشد؛
- تقویت بررسی خسارات جنگی در سطح قوماندانی منطقه ای؛
- تشخیص شیوه های بهتر تفاهم و روابط قرارگاه آیساف با یوناما و سایر سازمان های ملی و بین المللی در مورد گزارشدهی از تلفات.

برای به حداقل رساندن خطر وارد آمدن آسیب به غیرنظامیان و کاهش برخوردهای که می تواند برای افغانها توهین آمیز قلمداد شود، قوماندان آیساف رهنمودهای تاکتیکی خود را بازنگری کرده است:

- همکاری با نیروهای امنیتی افغانستان و آیساف در تمامی عملیات ها؛
- عدم ورود بدون اجازه به خانه های افغانها، به مساجد، محلات تاریخی و یا مذهبی، مگر اینکه خطر واضح و شناسایی شده ای موجود باشد؛
- ابراز احترام و توجه به افغانها، فرهنگ آنها، رسم و رواجهایشان و اسلام؛
- خودداری از توهین، حرکات و یا ژست های اهانت آمیز، نشانه گیری توسط اسلحه بدون اینکه نیاز آن موجود باشد، و بی پروایی در رانندگی؛
- در نظر داشتن تناسب، محدودیت، و منتهای فرق گذاری در استفاده از سلاح - و توجه نهایی به استفاده سیستم های رهبری شده؛
- پذیرفتن فوری تلفات غیرنظامی و تحقیقات فوری و شفاف در مورد ادعاها؛

کاهش تهدید از آنسوی مرز

شورشیان از بی ثباتی در پاکستان به منظور ایجاد مراکز امن برای خود، دور از دسترسی نیروهای امنیتی افغانستان و آیساف، استفاده کرده اند. شورشیان در امتداد سرحد، تجدید قوا داده و حملات خود را به ویژه در شرق افغانستان راه اندازی می کنند. براساس گزارش قوماندانان آیساف، در اوایل و اواسط سال ۲۰۰۸، موارد ورود شورشیان از آنسوی مرز از خاک پاکستان به افغانستان، در سطح قابل ملاحظه ای بالا بود.

برای مبارزه با این فعالیت های مرزی، آیساف و نیروهای امنیتی افغانستان همکاری های خود را با نظامیان پاکستانی افزایش داده اند. این مسئله، شامل راه اندازی عملیات های مشترک برای جلوگیری از گشت و گذار آزادانه شورشیان در امتداد مرزها می شود. آیساف و نظامیان افغان و پاکستانی، عملیات های خود را از طریق جلسات منظم کمیسیون سه جانبه و مرکز مشترک سه جانبه برای عملیات های استخباراتی، تنظیم می کنند. از این کمیسیون به دلیل تقویت دادن هماهنگی های منظم میان نیروهای نظامی هر سه جناح در امتداد مرزها، استقبال شده است.

جنرال دیوید مککرنن قوماندان آیساف، جنرال اشفاق پرویز کیانی (وسط) رئیس قوای مسلح پاکستان، و جنرال بسم الله خان محمدی (راست)، لوی درستیژ اردوی ملی افغانستان، پس از یک دیدار سه جانبه در وزارت دفاع افغانستان در جنوری سال ۲۰۰۹.

گذرگاه خیبر مهم ترین گذرگاه کوهی میان افغانستان و پاکستان است.

در حالی که چگونگی اراضی مرزهای شمالی، قطع کامل راه های ترانزیتی را به شدت دشوار کرده است، عملیات های تعاونی میان آمریکا، نیروهای بین المللی، نیروهای امنیتی افغانستان و نظامیان پاکستانی، می تواند تاثیرات مثبت قابل ملاحظه ای در شکست شورشیگری ها داشته باشد. در گذشته، زمانی که آیساف حملات خود را در نزدیکی مرز آغاز می کرد، طالبان و متحدان آنان به سادگی به آنسوی مرز در پاکستان فرار می کردند. و زمانی که اردوی پاکستان روی مرزهای خود در مناطق قبایلی فشار وارد می کرد، شبه نظامیان به افغانستان سرازیر می شدند. با این حال، در این سال شاهد همکاری های بیشتری میان آیساف، افغانها و نظامیان پاکستانی بوده ایم، و در عملیات هماهنگ در ولایت کنر در شمال شرق افغانستان و منطقه همجوار باجور در پاکستان، به پیشرفت های دست یافتیم.

مسئول ارتباطات آیساف، فرماندهی منطقه ای شرق

بدنبال گشایش مرکز هماهنگی مرزی گذرگاه خیبر (BCC) در منطقه تورخم در مارچ سال ۲۰۰۸، در حال ساختن دو مرکز مشابه در لواره (پکتیکا) و ناوه پاس (کنر) هستیم و قرار است این مراکز در سال ۲۰۰۹، کاملاً به فعالیت خود آغاز کنند.

در سطح سیاسی، ناتو در حال توسعه روابط خود با مقامات پاکستانی است تا همکاری های بیشتری بوجود آمده و تلاشها برای رویارویی با تهدید شبه نظامیان در غرب پاکستان افزایش یابد.

یک افسر پولیس ملی افغانستان بر رفت و آمد ترافیکی نظارت دارد. و همزمان یک سرباز افغان در حال بازرسی یک موتر در پوسته سرحدی نزدیک دواب، در ولایت کنر است. جون ۲۰۰۸.

یک سرباز آیساف در حال گفتگو با یک سرباز اردوی ملی افغانستان و یک باشنده محل در روستای دواب. در یک پوسته امنیتی در نزدیکی

حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان

گام مهمی در راستای تقویت رهبری دولت افغانستان در سال ۲۰۰۸، انتقال مسئولیت رهبری تامین امنیت ولایت کابل، از آیساف به نیروهای امنیتی افغانستان بود.

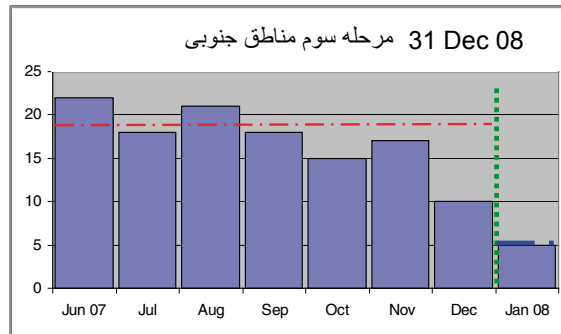
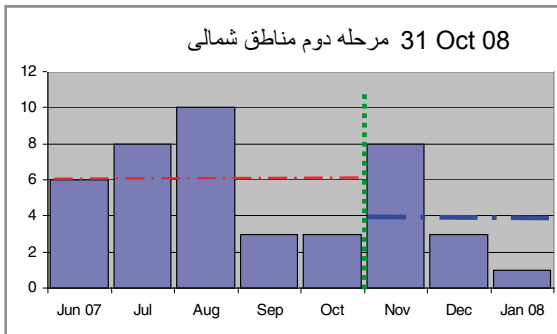
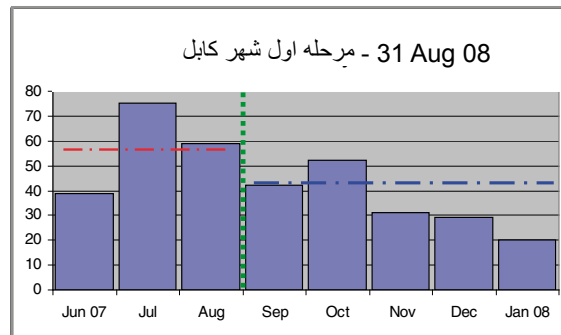
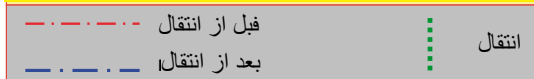
افغانها مسئولیت امنیت کابل را برعهده می گیرند

• ۳۱ درصد از باشندگان کابل باور دارند که امنیت از ماه جون تا دسمبر سال ۲۰۰۸، بهبود یافته است. تنها ۱۰ درصد فکر می کردند که امنیت بدتر شده است.*

• پس از انتقال مسئولیت امنیت کابل به نیروهای افغان، حوادث ثبت شده و گزارش جرایم، کاهش یافت.

• تلفات نیروهای امنیتی افغانستان در کابل، در سال ۲۰۰۸ تا ۶۱ درصد کاهش یافت.

*گزارش نوبتی ارزیابی ملی افغانستان

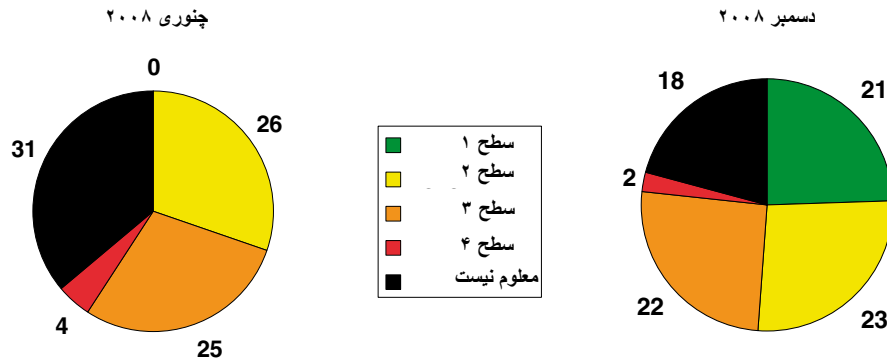

یک سرباز آلمانی و یک سرباز اردوی ملی افغانستان در جریان یک گزیده مشترک در مزار شریف.

امنیت و گسترش چنین پیشرفت های مثبت، نیازمند حضور دوامدار نیروهای آموزش دیده امنیتی افغانستان است. سال گذشته، بورد مشترک هماهنگی و نظارت (JCMB) افزایش تعداد مجموعی اردوی ملی افغانستان را از ۸۲,۱۸۰ به ۱۳۴,۰۰۰ تا سال ۲۰۱۳ تایید کرد. تلاشهای انتقال فرماندهی امنیت افغانستان که از سوی آمریکا رهبری می شود، زمینه را برای رشد پایدار و مداوم اردوی ملی افغانستان فراهم کرده است. در سال ۲۰۰۷، هر سال ۲۶,۰۰۰ پرسونل جدید آموزش دیده اند و ۲۸,۰۰۰ نفر دیگر برای سال ۲۰۰۹ پیش بینی می شود. در نتیجه، برنامه تشدید جابجایی اردوی ملی وزارت دفاع افغانستان، زمان در نظر گرفته شده برای جابجایی کامل اردوی ملی افغانستان را در ماه دسمبر ۲۰۱۱ قرار می دهد.

پیشرفت های اردوی ملی افغانستان از جنوری ۰۸ تا دسمبر ۰۸

سطح توانایی کندک

نکات کلید:

جابجایی اردوی ملی: از جنوری ۲۰۰۸ تا دسمبر ۲۰۰۸، سیزده کندک جدید، (به شمول پیاده نظام، حمایت رزمی، حمایت خدمات رزمی، و کوماندوی Bns) جابجا شده اند.

جلب و جذب اردوی ملی: اعضای اردوی ملی افغانستان که برای برای عملیات های زمینی مامور شده اند، از ۳۱,۳۴۲ در جنوری ۲۰۰۸، به ۴۴,۰۵۱ در دسمبر ۲۰۰۸ افزایش یافت. تعداد مجموعی اعضای اردوی ملی مامور شده، از ۴۹,۴۵۲ در جنوری ۲۰۰۸، به ۶۷,۲۶۳ در دسمبر ۲۰۰۸ افزایش یافت.

توانایی های اردوی ملی:
 - ۲۱ کندک به سطح اول مرحله مهمی از ظرفیت دست یافتند، و توانایی برنامه ریزی و اجرای عملیات ها را در سطح کندک، بدون حمایت بیرونی برای عملکردهای اساسی خود، بدست آوردند.
 - ۲۳ کندک به سطح دوم مرحله مهمی از ظرفیت دست یافتند، و توانایی برنامه ریزی و اجرای عملیات ها را در سطح کندک، همراه با حمایت بیرونی بدست آوردند.
 - ۲۲ کندک به سطح سوم مرحله مهمی از ظرفیت دست یافتند، و توانایی برنامه ریزی و اجرای عملیات ها را در سطح ابتدایی، همراه با حمایت بیرونی بدست آوردند.
 - ۲ کندک به سطح چهارم مرحله مهمی از ظرفیت دست یافتند، جابجا شدند اما ظرفیت برنامه ریزی و رهبری عملیات ها را دارا نیستند.

- عملیات های که به رهبری اردوی ملی افغانستان انجام شد، از ۴۹ درصد در جنوری ۲۰۰۸، به ۶۲ درصد در دسمبر ۲۰۰۸ افزایش یافت.

بر اساس CSTC-A بیش از نیمی از قطعات اردوی ملی افغانستان حالا توانایی رهبری عملیات ها را بدست آورده اند و یا هم به توانایی کامل عملیاتی رسیده اند. در نتیجه، در جریان سال ۲۰۰۸، ۶۲ درصد از عملیات ها در سراسر کشور، از سوی اردوی ملی افغانستان رهبری شد.

تا دسمبر ۲۰۱۱، اردوی ملی افغانستان از ۲۱ غند برخوردار خواهد بود: هجده غند پیاده نظام، یک غند میکانیزه، یک غند حمایت امنیتی مراکز، و یک غند کوماندو که در پنج بخش و یک طبقه اصلی سازماندهی شود.^۱

تلاشهای آیساف برای حمایت از تشدید این جریان، عمدتاً از سوی مربی های عملیاتی و گروه های ارتباطی (۲ OMLTs) تامین می شود. این مربی ها، از سوی پیمان ناتو و متحدان آن جابجا می شوند. تا نیمه مارچ ۲۰۰۹، ناتو-آیساف، ۵۲ دانه از این گروه های مربی را در صحنه جابجا کرده اند. بلند بردن سطح اردوی ملی افغانستان، نیازمند افزایش در تعهدات ناتو در عرصه جابجایی گروه های آموزشی از ۶۲ به ۸۴ گروه تا دسمبر ۲۰۱۰ است. تا آن زمان، گروه های آموزشی آیالات متحده آمریکا - که با گروه های آموزشی ناتو از نظر روش و اهداف، مساوی هستند - به پر کردن خلا ادامه خواهد داد. از بین بردن این کمبود، برنامه توسعه اردوی ملی به عنوان یک نیروی کاملاً مستقل و عملیاتی را سرعت خواهد بخشید.

یک سرباز فرانسوی آیساف در حال نظارت بر سربازان اردوی ملی افغانستان در جریان یک گزیده مشترک

^۱ گزارش سال ۲۰۰۹ گروه مشورتی استراتژی/یک/SCR آیساف در مورد وضعیت اردوی ملی)

^۲ (OMLTs) گروه های بین بیست تا چهل کارشناس نظامی است که با واحدهای اردوی ملی افغانستان همراه می شوند، تا مهارت های اساسی عملیاتی را سیکل داده و قطعات افغان را مسلکی بسازند.)

در حال حاضر، اردوی ملی افغانستان در حال گذار از جنگ افزارهای مربوط به پیمان وارسا، به سلاح های با استاندارد ناتو قرار دارد و این برنامه قرار است در سال ۲۰۰۹ تکمیل شود.

یکی دیگر از مولفه های کلیدی های حمایت ناتو-آیساف از اردوی ملی افغانستان، از طریق برنامه حمایتی تجهیزات ناتو و وجوه امانتی مرتبط اردوی ملی افغانستان تامین می شود. این بودجه اخیرا برای حمایت از تقویت و پایدار نگهداشتن اردوی ملی افغانستان، وسعت داده شد.

سرباز اردوی ملی افغانستان در فیبروری ۲۰۰۹، در حال تماشای یک هلی کوپتر جنگی Mi-24 در کابل است. این هلی کوپتر، آخرین هلی کوپتر از جمله دوازده هلی کوپتری است که از سوی جمهوری چک به اردوی ملی افغانستان اهدا شده است

اهدای تجهیزات به اردوی ملی افغانستان

هاوان و مهمات	بلغاریا
سلاح سبک، مهمات و تجهیزات	کانادا
هلی کوپتر	جمهوری چک
سلاح سبک و مهمات	استونیا
تلفن های صحرایی و جنراتور	فنلند
کمپل، لباس و تجهیزات	آلمان
سلاح سبک و مهمات	هنگری
تجهیزات	لیتوانیا
لباسهای ضد گلوله و کلاه	لوکزامبورگ
سلاح سبک و تجهیزات	مونتنگرو
سلاح سبک، هاوان و تجهیزات	سلوونیا
وسایط اطفایه، پرزه جات و آموزش	سوئیس
توپ انداز و تجهیزات، لباس و دارکات	ترکیه
اکادمی نظامی	

کشورهای بلغاریا، جمهوری چک، دنمارک، فرانسه، یونان، لیتویا، ناروی، پولند و بریتانیا، ارسال تجهیزات بیشتری را در دست بررسی دارند.

صندوق امانت اردوی ملی افغانستان

صندوق امانت اردوی ملی افغانستان در اوایل ۲۰۰۷ بوجود آمد تا اگر یکی از کشورهای کمک کننده، نمی تواند مصارف حمل و نقل و ترانسپورت و نصب آن را برعهده گیرد، این نیازمندی از طریق همین بودجه پوشش داده شود. توسعه اهداف صندوق امانت اردوی ملی افغانستان، در مارچ سال ۲۰۰۸، از سوی شورای اتلانتیک شمالی تصویب شد. این تصمیم، کشورهای عضو ناتو-آیساف را قادر می سازد تا با انعطاف پذیری بیشتری به اردوی ملی افغانستان کمک کنند. تا ماه فیبروری سال ۲۰۰۹، همکاری پولی به بیش از ۱۸،۵ میلیون یورو می رسد.

در جریان کنفرانس وزرای دفاع در بوداپست در اکتوبر سال ۲۰۰۸، وزیر دفاع افغانستان تقاضا کرد که ناتو صندوق امانت فعلی اردوی ملی افغانستان را با هدف کمک بیشتر به پایداری اردوی ملی، توسعه دهد (لوجستیک مکمل، غذا، معاش و غیره). شورا تصمیم گرفته است تا صندوق امانت فعلی اردوی ملی افغانستان را توسعه دهد تا کمک به پایداری اردوی ملی نیز شامل آن شود. صندوق امانت توسعه یافته، تا پنج سال وجود خواهد داشت، و بعد از آن این تصمیم دوباره مورد بررسی قرار خواهد گرفت. صندوق امانت باید مجرای اصلی برای انتقال بودجه از جامعه جهانی به اردوی ملی افغانستان باشد.

یکی از مسایل کلیدی برای موثریت دوامدار اردوی ملی افغانستان، تحرک این نیرو خواهد بود. توسعه یک نیروی نظامی هوایی ملی افغانستان (قوای هوایی) که نیرومند و توانا باشد، تشدید شده است و بعضی موفقیت های قابل ملاحظه ای نیز بدست آمده است. در یک مورد مشخص، اردوی ملی افغانستان سرعت عمل و چابکی خود را زمانی نشان داد که درست پس از فرار زندانیان از زندان قندهار در جون سال ۲۰۰۸، یک کندک از اردوی ملی با استفاده از نیروی نظامی هوایی ملی افغانستان، به شکل فوری از کابل به قندهار منتقل شد.

افسران پولیس ملی افغانستان در پایان یک برنامه آموزشی در کابل در جون ۲۰۰۸

حملات شورشیان به اهداف آسیب پذیر دولتی، در سال ۲۰۰۸ افزایش یافت، به ویژه به پوسته های پولیس در مناطق دور افتاده و در مراکز ولسوالی ها که در آن حضور پولیس ملی افغانستان کمتر است. از جمع تمامی تلفاتی که نیروهای امنیتی از سال ۲۰۰۷ تا حالا متحمل شده اند، بیش از شصت درصد آن مربوط پولیس ملی افغانستان می شود.

توسعه پولیس ملی افغانستان، کماکان از توسعه اردوی ملی افغانستان پسمان تر است. پولیس ملی افغانستان همچنان در معرض اتهامات فساد و عدم موثریت روبروست و به همین دلایل، از اعتماد و حمایت گسترده مردم برای بهبود وضعیت امنیتی به آن نیاز است، برخوردار نیست.

سربازان افغان در حال تخلیه یک هواپیمای ترانسپورتی در میدان هوایی بین المللی قندهار، پس از یک عملیات برای تامین امنیت در ولسوالی ارغنداب. در جون ۲۰۰۸.

قوای هوایی اردوی ملی افغانستان

ایجاد قوای هوایی اردوی ملی افغانستان یک گام مهم در زمینه افزایش توانایی های اردوی ملی افغانستان برای اجرای عملیات ها به شکل مستقلانه است. قوای هوایی هواپازان و سربازان آموزش دیده و آماده را فراهم می کند تا وظایف و ماموریت های مهمی را در حمایت از اردوی ملی افغانستان، و زمانی که از سوی وزارت دفاع و درستیروال هدایت داده شود، برای همکاری با مقامات غیر نظامی افغانستان در هر سطحی که باشند، انجام دهند.

قوای هوایی حالا با کمک آموزش های که از سوی آمریکا رهبری می شود و سرمایه گذاری این کشور و نیز کمک های سایر کشورها^۴، قادر است تا فشار عملیات های هوایی را از آیساف کم کند، به ویژه اجرای ۹۰ درصد از ماموریت های حمایت هوایی از سوی اردوی ملی افغانستان در سال ۲۰۰۹، (در برابر ۱۰ درصد چنین ماموریت ها در اوایل ۲۰۰۸)

قوای هوایی ارزش خود را در شانزدهم جون ۲۰۰۸ نشان داد، زمانی که در عملیاتی برای باز پس گیری ولسوالی ارغنداب ولایت قندهار از کنترل شورشیان شرکت کرد. این نیرو قادر شد تا ۹۱۰ سرباز و ۱۲,۳۰۰ کیلو گرام بار را ظرف کمتر از بیست و چهار ساعت از کابل به قندهار انتقال دهد. تمامی این سربازان تا ۲۲ جون ۲۰۰۸ دوباره به کابل پرواز کردند.

از آن زمان تا حالا، قوای هوایی تعدادی از ماموریت ها را به ویژه، بخشی از ماموریت های هوایی آیساف را که محموله ها و سربازان را در سراسر افغانستان از یک جا به جای دیگر انتقال می دهد، انجام داده است.

در نظر است ظرفیت قوای هوایی تا ۲۰۱۶ بلند برده شود، وقتی که با حدود هفت هزار سرباز و ۱۲۹ طیاره بال دار و هلی کوپتر، به توانایی کامل عملیاتی خود برسد.

^۳ محاسبات امنیتی SHAPE اکتوبر ۲۰۰۸

^۴ کانادا، جمهوری چک، هنگری، هند، ترکیه، و بریتانیا

افسران پولیس ملی افغانستان و سربازان کانادایی از تیم های بازسازی ولایتی قندهار، در حال گزیده پیاده در شهر قندهار.

بورد بین المللی هماهنگی پولیس (IPCBA)^۵ اولویت های پولیسی دولت افغانستان را بازتاب می دهد. ماموریت پولیس اتحادیه اروپا (EUPOL) و CSTC-A همکاران اصلی در زمینه حمایت از ظرفیت سازی پولیس ملی افغانستان هستند. در حالی که اولی روی کمک به وزارت داخله در زمینه توسعه قانون موثر و فرمان نهادها و پالیسی ها تمرکز دارد، دومی بیشتر روی مسایل تاکتیکی، به شمول حمایت از پولیس، آموزش و تجهیزات متمرکز است. استراتژی متمرکز توسعه ولسوالی ها مربوط به CSTC-A از طریق برنامه بازآموزی سیستماتیک برای تمامی افسران پولیس در ولسوالی های شناسایی شده، موفقیت های چشمگیری بدست آورده است.

کمک به پولیس ملی افغانستان، یکی از وظایف کمکی کلیدی آیساف است. این کمک ها، عمدتاً از بخش آموزش مهارت های غیر پولیسی تشکیل شده است، مانند آموزش خنثی سازی بمب، مریب گری، و گزیده های مشترک. بیشتر این همکاری ها، از طریق کمیته های امنیتی منطقه ای و مراکز منطقه ای هماهنگی عملیات ها، فراهم می شود. این ها مشترکاً از اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی افغانستان و آیساف ترتیب شده است. آیساف تضمین می کند که گروه های مریب پولیس مربوط به CSTC-A در سطح ولسوالی با تنظیمات فرماندانی منطقه ای یکجا شده اند.

امروز، پولیس ملی افغانستان به یک نیروی هفتاد و شش هزار نفری تبدیل شده و قرار است در مجموع ۸۲,۱۸۰ نفر عضویت پولیس را حاصل کنند.

با توجه به این اطلاعات، دولت افغانستان در سال ۲۰۰۸، به تعدادی از اقدامات دست زده تا تلاشهای خود و جامعه بین المللی را در زمینه مبارزه با این کمبودی ها، تقویت کند. راه اندازی استراتژی انکشاف ملی افغانستان در جون ۲۰۰۸، و اصلاحات پولیس وزارت داخله که پس از آن انجام شد، دو گام مهمی در زمینه ایجاد نیروی پولیس توانا و مقتدر تلقی می شود. بر علاوه افزایش پولیس ملی افغانستان به ۸۲,۱۸۰، چندین اولویت مهم شناسایی شده اند:

- تسریع و توسعه برنامه های کنونی آموزشی؛
- ایجاد توازن میان معاشات پولیس ملی و امتیازات آنان با امتیازات و معاشی که اردوی ملی دریافت می کند، تا از این طریق علیه فساد و فرار از خدمت مبارزه شود؛
- تقویت همبستگی کامل پولیس ملی افغانستان با نهاد های محلی
- تقویت همکاری و اصل متممیت میان پولیس ملی و اردوی ملی.

از آن زمان تا حالا، اقداماتی از سوی دولت افغانستان صورت گرفته است تا معاش و امتیازات پولیس ملی افغانستان بلند برده شده و حضور آنان در سطوح ولسوالی ها، از طریق برنامه های برتری اجتماعی افغانستان (ASOP) و نیروی محافظت عامه افغانستان (APPF) تقویت شود.

^۵ بورد بین المللی هماهنگی پولیس شامل پولیس اتحادیه اروپا، یوناما، ناتو، LOTFA و

CSTC-A می شود.

درک عامه

با این حال، نظر سنجی های مستقل نشان می دهد که شهروندان افغان نمی خواهند طالبان دوباره به قدرت باز گردند. براساس یک نظر سنجی BBC/ARD/ABC تنها چهار درصد از افغانها امروز طالبان را در قدرت می خواهند، در حالی که هشتاد و دو درصد دیگر شکل کنونی دولت را حمایت می کنند. علاوه بر این، اکثریت بزرگی از افغانها کماکان از تلاشهای کلی دولت کشورشان حمایت می کنند و توافق دارند که حضور نیرومند نظامیان بین المللی در افغانستان، در حال حاضر ضروری است. این حس در مطالعه بنیاد آسیایی نیز مورد حمایت قرار گرفته و در آن، ۸۶ درصد افغان به همین باور بوده اند که اردوی ملی افغانستان به بهبود امنیت کمک می کند. همچنین این مطالعه دریافته است که ۶۹ درصد افغانها باور دارند اردوی ملی افغانستان هنوز آماده نیست که بدون حمایت نیروهای بین المللی، فعالیت کرده و امنیت را در کشور تامین کند.

اگر قرار است امنیت در سراسر افغانستان به شکل پایدار افزایش یابد، حفظ حمایت مردم عام برای نیروهای بین المللی و نیروهای دولتی امر مهمی است.

براساس یک نظر سنجی بنیاد آسیایی از افغانستان در سال ۲۰۰۸، نظریات در مورد موثریت دولت از یک منطقه تا منطقه دیگر متفاوت است^۶. براساس این نظرسنجی، مصاحبه شوندگان در شمال، غرب، مرکز و بخشهای از شرق کشور، به بهبود وضعیت امنیتی اشاره کرده و آن را نشانه مثبتی برای پیشرفت ملی توصیف کردند. مصاحبه شوندگان در جنوب غرب، جنوب شرق و مناطق مرکزی کابل، از بدی وضعیت امنیتی گزارش دادند. حملات پر سروصدا بر کابل، افزایش جرایم، و هدف قرار گرفتن پایگاه های دولتی که بدرستی محافظت نمی شوند، سبب شده تا اعتماد نسبت به دولت کاهش پیدا کند.

افغانها در حال گفتگو.

^۶ نظر سنجی بنیاد آسیایی، اکتوبر ۲۰۰۸

حکومت داری

هیچ دولتی نمی تواند بدون اردو باشد؛
هیچ اردویی بدون پول؛ هیچ پولی بدون کامیابی
و هیچ کامیابی بدون عدالت و اداره خوب وجود ندارد.

این قطیبه، محقق برجسته اسلامی قرن نهم،
در "دایره عدالت"
این سخنان در استراتژی انکشاف ملی افغانستان نیز نقل شده است.

یکی از افسران پولیس ملی افغانستان در حال صحبت با باشندگان یک قریه است.
عکس از وزارت دفاع فرانسه - ۲۰۰۹

سربازان اردوی ملی و افسران پولیس ملی افغانستان در حال صحبت با باشندگان
یک قریه در دره اوزبین ولسوالی سرربی هستند.

موافقتنامه بن^۷ در دسامبر ۲۰۰۱ میلادی، برنامه کاری قانونی و کلیات نهادی را برای ساختن دولت افغانستان آماده کرد. دهه ها درگیری، عدم موجودیت تقریبی زیربناها، اوج بیسوادی، فقر همه گیر و عقب مانی ممتد، افغانستان را در جایگاه ۱۷۴ در میان ۱۷۸ کشور براساس شاخص انکشاف بشری سازمان ملل متحد قرار داد. پروسه بن زمینه را برای تهیه قانون اساسی، انتخاب رییس جمهوری و پارلمان منتخب و شروع فعالیت دولت کارآمد، آماده کرد. حکومت افغانستان و جامعه جهانی در اوایل ۲۰۰۶ میلادی برای توسعه یک استراتژی برای بازسازی افغانستان در لندن گردهم آمدند.^۸ در نتیجه، استراتژی انکشاف ملی افغانستان به وجود آمد که هدف آن ایجاد و توسعه نهادهای حکومت موثر در ارایه خدمات ابتدایی در سطح کشور، ولایت و ولسوالی است. این یک وظیفه طولانی مدت و پرچالش است که تا حالا نتایج مختلفی را به بار آورده است.

نقش پیمان اتلانتیک شمالی ناتو در این روند، کمک به تقویت توانایی نیروهای امنیتی ملی افغانستان، به مثابه جزء اساسی حکومنداری خوب است. نیروهای امنیتی ملی افغانستان و نیروهای آیساف در همکاری با هم، امنیت لازم را در جهت آماده ساختن زمینه برای توسعه اقتصادی و اجتماعی، فراهم می کنند. تیم بازسازی ولایتی آیساف در سطح محلی از فعالیت ها و برنامه های توانمند سازانه با فراهم آوری مربیان، راه اندازی دوره های آموزشی و ایجاد ارتباط موثر میان مقامات افغان و نهاد ها که مشغول فعالیت های انکشافی اند، حمایت می کند.

^۷ براساس موافقتنامه بن حکومت موقت افغانستان شروع بکار کرد و برنامه ابتدایی

برای حکومت داری در این کشور روی دست گرفته شد.

^۸ کامپکت افغانستان، پذیرفته شده در کنفرانس لندن (اول فبروری ۲۰۰۶)، اصول اساسی همکاری سیاسی میان جامعه جهانی و حکومت افغانستان از سال ۲۰۰۶ تا سال ۲۰۱۱ میلادی را مشخص میسازد.

افغانان با شرکت در شورا در زندگی سیاسي کشورشان شرکت می کنند.

حکومت افغانستان با وجود این چالش ها، در راه گسترش و برقراری حضور خویش، حتی در قسمت های دور افتاده کشور، پیشرفت کرده است. بررسی BBC/ABC /ARD نشان داد که ۶۷ درصد افغانانی که با آنان صحبت شده است به این عقیده اند که حضور حکومت مرکزی در محلات شان قابل توجه بوده است.^۹ یک نظر سنجی مشابه دیگر، نظریات یکسانی را درباره مقامات ولایتی و پولیس محلی نشان میدهد.^{۱۰} اکثریت پاسخ دهنده گان سطح حضور طالبان را پایین ارزیابی کردند. هیچ بررسی بر گرفته از نظریات افغان ها نشان دهنده رغبت برای بازگشت حکومت طالبان نیست.

همکاری برای ساختن حکومت داری خوب و نهادهای موثر چالش هایی ثابت شده است. توانایی حکومت افغانستان محدود است. دلیل این محدودیت تحصیل، آموزش و معاش ناکافی کارمندان آن است که قابلیت های محدودی دارند و در برابر فساد آسیب پذیر هستند. وزارت خانه ها در گسترش حاکمیت موثر به ولایات و ولسوالی ها از ظرفیت نارسایی برخوردار هستند. ادوات محلی در سطح ولایت و ولسوالی، از مشکلات مشابهی رنج میبرند. ناامنی دوامدار، جنایت، و در جاهایی، نفوذ فراگیر تجارت مواد مخدر، مانع کوشش ها در راه بهبود حکومت داری خوب میگردد.

^۹ بررسی نظریات افغانان بی بی سی/ای بی سی/ای آر دی: حضور حکومت مرکزی- بسیار قوی- ۲۶٪ - نسبتاً قوی ۴۱٪

^{۱۰} بررسی نظریات افغانان بی بی سی/ای بی سی/ای آر دی : حضور حکومت ولایتی - بسیار قوی- ۲۵٪ - نسبتاً قوی ۴۴٪ : و پولیس محلی - بسیار قوی ۲۹٪ - نسبتاً قوی ۴۴٪

سطح ملی

زنان افغان عضو پارلمان نقش روزافزونی در تقویت حکومت داری در تمام افغانستان بازی میکنند.

مهمترین کمکی که حالا ما به افغانستان کرده میتوانیم، یک پروگرام بزرگ و منسجم نهاد سازی است. نهاد سازی فرصت برگزاری مراسم قطع نوار و عکس گرفتن را میسر نمیسازد. اما راه حلی برای قادر ساختن افغانستان برای ایستادن روی پای خودش و کلید هرگونه استراتژی خروج بین المللی است.

کای ایده، سفیر و نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد، مارچ ۲۰۰۹ میلادی

پروگرام ها برای تقویت حکومت داری

در حال حاضر چندین پروگرام برای کمک به تقویه حکومت داری وجود دارد، که قرار ذیل است:

- بالا بردن ظرفیت قانونی و انتخابی برای فردا(که در بین موارد دیگر، ظرفیت سازی را به کمیسیون مستقل انتخابات مهیا میسازد)
- حمایت از تاسیس قوه مقننه افغانستان(که از توسعه یک پارلمان موثرتر در افغانستان از طریق تقویت ظرفیت قانون گذاری، نظارتی و نمایندگی آن حمایت میکند)
- پروگرام ظرفیت خدمات عامه افغانستان(که روی فراهم آوری مربیگری برای کارمندان رده بالای ملکی و خدمات مدیریتی و اداری در سطوح ولایت و ولسوالی تمرکز دارد)
- صندوق امانت برای انفاذ نظم و قانون در افغانستان(که معاش مامورین پولیس در سراسر کشور، توسعه نهادی، حصول وسایل نامخرب یا بازسازی تاسیسات پولیس را تحت پوشش قرار میدهد)
- پروگرام محلی حکومت داری افغانستان(که روی ریفورم اداری عامه در سطوح مرکز و ولایت متمرکز است)
- دسترسی به عدالت در سطح ولسوالی

تلاش های جامعه جهانی از موافقتنامه بن در سال ۲۰۰۱ میلادی بدینسو روی توسعه نهادهای حکومتی موثر، موثق و توانمند برای گسترش خدمات ابتدایی به تمام جمعیت کشور، متمرکز بوده است. در سطح ملی، حکومت افغانستان و جامعه جهانی همکاری خود را در راستای تقویت امکانات متقاطع و درونی دولت آنطوریکه توسط استراتژی انکشاف ملی افغانستان تعریف شده است، ادامه میدهند.

حکومت داری

پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد نقش محوری در کمک به تاسیس ساختار حکومتداری پایدار دارد. اکثر پروگرام های بزرگ با هدف دولت سازی، دموکراسی و توانمندسازی جامعه مدنی، زیر چتر پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد و در هماهنگی با هیات مشترک نظارت و همکاری^{۱۱} قرار میگیرد. پروگرام در بر گیرنده ظرفیت سازی برای ارایه خدمات ملکی و ریفورم در سطوح مرکزی و محلی، جوابگویی مالی، توسعه ارتباطات / مدیریت معلومات در وزارت خانه ها و تقویه سیستم قضایی کشور و وظایف بر ضد مواد مخدر است.

^{۱۱} هیات مشترک نظارت و همکاری، هیات هماهنگ کننده اجرای معاهده افغانستان، مرکب از نماینده گان حکومت افغانستان و جامعه جهانی است. این هیات رهنمودهای را برای برخورد با موضوعات مربوط به هماهنگی، اجرا و تهیه سرمایه برای ارزیابی مقایسوی، زمان معاهده و گزارشات درباره اجرای امور تهیه میکند.

حاکمیت قانون

ایتالیا، به عنوان کشور همکار افغانستان در اصلاحات قضایی، با میزبانی کنفرانس روم در ۲۰۰۷ میلادی انگیزه همکاری بین تمام کشورهای مهم همکار بین المللی را بهبود بخشید.

حاکمیت قانون

چالش های دوامدار در پیشرفت، قرارذیل است:

- فقدان مزمن منابع
- زیربنای ناکافی و کمبود قضات و خرنوالهای شایسته، با تجربه، تحصیل یافته و آموزش دیده
- زیربنای قانونی ناکافی
- اجرای معاش و ریفورم رتبه ها کند بوده و بالای استخدام و نگهداری افسران شایسته تاثیر داشته است.
- فساد و ارباب توسط مراجع عالیرتبه به صورت عمومی وجود دارد.
- پرسونل قضایی معمولاً در اثر کمبود تدارکات کافی برای ضمانت امنیت شخصی شان، در برابر تاثیرگذاری و تهدید آسیب پذیر اند.
- (منبع: گزارش اس جی سازمان ملل متحد برای شورای امنیت، سپتامبر ۲۰۰۸ میلادی)

کنفرانس حاکمیت قانون در افغانستان برگزار شده در روم، پروگرام عدالت ملی، که یک پروگرام ریفورم پنج ساله است را به بار آورد. این پروگرام دیدگاه مطرح شده در استراتژی سکتوری را اجرا میکند. در مجموع ۳۶۰ میلیون دالر آمریکایی در اثنای کنفرانس تعهد گردید. پیشرفت های اخیر، قرار ذیل است:

- استراتژی سکتور عدالت ملی و پروگرام عدالت ملی در مارچ ۲۰۰۸ (با چهارچوب صندوق امانت برای بازسازی افغانستان) اجرا گردید.^{۱۲}
- دفتر لوی خرنوالی و وزارت داخله، کمیسیون مشترکی را برای طرح دستورالعمل هایی در زمینه همکاری بین پولیس و خرنوالها در کشف و تحقیق جرایم ایجاد کردند.
- تعداد وکلای ثبت شده در افغانستان از ۲۰۰ نفر در سال ۲۰۰۷ میلادی به سه برابر یعنی ۶۰۰ نفر در سال ۲۰۰۸ میلادی با موجودیت ۱۳۰ زن، بالغ گردید.
- یوناما مامورین حاکمیت قانون را در تمام دفاتر ساحوی برای کمک به هماهنگی حمایت بین المللی در بخش قضایی مستقر نموده است.
- حکومت، قوانینی را بر ضد تروریزم، اختطاف و قاچاق انسان و در راستای ایجاد اداره عالی نظارت بر مبارزه با فساد را تصویب نمود.

^{۱۲} ای آر تی اف پشتوانه صندوق چندین نهاد کمک کننده است که توسط بانک جهانی اداره میگردد و توسط ۳۰ نهاد کمک کننده تمویل میگردد و در ۲۰۰۲ میلادی تاسیس گردید

کمیسیون اروپایی بعنوان یکی از بزرگترین تمویل کننده گان مساعدت در زمینه توسعه و کمک های بشردوستانه به افغانستان، ۱,۵۹ میلیارد یورو را بین سالهای ۲۰۰۲ و ۲۰۰۸ در افغانستان سرمایه گذاری کرده است. اقدامات کمیسیون اروپایی در افغانستان، در سه بخش اساسی (توسعه مناطق دور افتاده، حکومت داری و صحت) و سه بخش غیر اساسی (محافظت اجتماعی، ماین پاکي و همکاری منطقوی) استوار است.

انتخابات

یکی از آزمونهای ابتدایی یک دولت کارآمد، توانایی آن در برگزاری انتخابات آزاد و منصفانه است. اولین نوع این انتخابات بعد از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۴ (ریاست جمهوری) و ۲۰۰۵ (پارلمانی و ولایتی) برگزار شد. در یک عمل موثر ۷۵ درصد رای دهندگان واجد شرایط در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کردند در حالیکه ۵۱ درصد رای دهندگان در انتخابات پارلمانی و شوراهای ولایتی شرکت کردند. انتخابات ۲۰۰۴/۲۰۰۵ با مسئولیت مشترک سازمان ملل متحد و حکومت افغانستان و بر اساس اهداف موافقتنامه بن برگزار شد. انتخابات سال ۲۰۰۹ میلادی اولین انتخاباتی خواهد بود که بعد از سقوط طالبان با مسئولیت انحصاری مقامات افغانستان برگزار خواهد شد. این انتخابات مرحله بسیار مهمی در راه طولانی ایجاد ثبات در افغانستان خواهد بود.

مردها در بیرون مرکز ثبت نام رای دهندگان در ۸ جنوری ۲۰۰۹ در فراه گردهم آمده اند. در محلات ثبت نام مردانه و زنانه در فراه، هر روز ۳۰۰ تا ۴۰۰ نفر برای رای دهی ثبت نام شدند.

نظر اجمالی بر تلاشهای کمیسیون اروپایی

- کمک به پرداخت معاش و آموزش ۲۲۰۰۰۰ کارمند بخش خدمات عامه از سال ۲۰۰۲ میلادی بدینسو
- مسایل حکومت داری در یادداشت استراتژی کمیسیون کشورهای اروپایی و اهداف مشابه به طور عالی نشان داده میشود.
- در سال ۲۰۰۸ میلادی، ۲۰ میلیون یورو برای حمایت عدالت به مصرف رسید (بالا بردن مهارت، تقویه کمک قانونی عامه و ظرفیت حل منازعات محلی و حمایت از معاش کارمندان یونیفورم دار محبس)
- کمیسیون اروپا (همراه با ایالات متحده آمریکا)، با ۲۱۷,۵ میلیون یورو، بزرگترین کمک کننده به صندوق امانت برای قانون و نظم برای افغانستان است که بازگشت پولیس به وارد عمل شدن در تمام افغانستان را تقویه میکند.
- کمیسیون اروپا یکی از بزرگترین تمویل کنندگان پروگرام حکومت داری محلی در افغانستان است که توسط یو ان دی پی UNDP اجرا میشود و روی ظرفیت سازی نهادها متمرکز است: این نهاد از نزدیک با اداره مستقل ارگان های محلی برای ساختن پالیسی حکومت داری محلی جدید کار میکند.
- حمایت از حکومت داری ولایتی از طریق پروگرام های اجرا شده توسط تیم های بازسازی ولایتی به مبلغ ۱۰ میلیون یورو: هدف این پروگرام ها تقویه اداره ولایات و ولسوالی ها و نهادهای حاکمیت قانون (پولیس، شوراهای قضایی ولایتی) است.
- حمایت از پروژه پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد UNDP روی فعالیت های AJDL شامل کمپاین بلند بردن سطح آگاهی عامه، نوسازی مراکز قضایی ولسوالی ها و آموزش ماموران قضایی (به مبلغ ۶ میلیون یورو) نیز میباشد.
- یک پروگرام جدید قضایی (۲۰ ملیون یورو) توسط کمیسیون اروپایی در سال ۲۰۰۸ میلادی تصویب گردید و در سال ۲۰۰۹ میلادی اجرا خواهد شد. این پروگرام دربرگیرنده حق الزحمه پرسونل یونیفورم دار محبس، حمایت بیشتر از پروژه های UNDP روی AJDL و حمایت برای اجرای NJP است.

(منبع: گزارش کمیسیون اروپایی به پارلمان اروپا، جنوری ۲۰۰۹ میلادی)

یک افغان برای رای دهی در جنوری ۲۰۰۹ میلادی در فراه ثبت نام میکند.

من به ارزگان، قندهار و هلمند سفر کردم. رهبران مذهبی و قبیله‌ای نقش مهمی را در موفقیت این عمل بازی کردند. مردم در خاص ارزگان زیر بارش برف برای ثبت نام صف کشیده بودند و تعداد زیادی از مردم در ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند ثبت نام میکردند.

ذکریا بارکزی، معاون کمیسیون مستقل انتخابات، IEC

انتخابات ۲۰۰۹ میلادی

مرحله ۱ (۶ اکتبر - ۴ نومبر ۲۰۰۸): ۱,۲۹۵,۳۴۷ رای دهنده جدید (بخشان، کنر، نورستان، وردک، غور، بامیان، دای کندي، غزنی، سرپل، لوگر، کاپیسا، پروان، تخار).

مرحله ۲ (۵ نومبر - ۴ دسمبر ۲۰۰۸): ۱,۶۵۰,۴۳۸ رای دهنده جدید (بلخ، سمنگان، جوزجان، فاریاب، کابل، هرات، بادغیس، بغلان، کنز).

مرحله ۳ (۱۲ دسامبر - ۱۲ جنوری ۲۰۰۹): ۹۲۴,۰۲۳ رای دهنده جدید (ننگرهار، لغمان، پکتیا، خوست، پکتیکا، زابل، فراه).

مرحله ۴ (۲۰ جنوری - ۱۸ فیبروری ۲۰۰۹): ۴۹۵,۴۸۴ رای دهنده جدید (قندهار، ارزگان، نیمروز، هلمند).

کمیسیون مستقل انتخابات به صورت دوامدار روی آمادگی برای انتخابات کار میکند. این آمادگی ها شامل کمپاین آگاهی عامه و نیز امور داخلی، مانند طرح مسوده تنظیم امور مالی کمپاین، استخدام کارمندان موقت انتخابات و غیره میباشد.

انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی در سال ۲۰۰۹ میلادی یک مرحله مهم پیشرفت دموکراتیک است. حکومت افغانستان و نیروهای امنیتی آن برای اطمینان از اینکه مردم افغانستان یک انتخابات امن و مصون را برگزار میکنند، تلاش خواهند کرد. نیروهای آیساف از نیروهای امنیتی ملی افغانستان در طول پروسه انتخابات حمایت خواهند کرد.

شرایط انتخابات در میان موارد دیگر از طریق ثبت نام موفق رای دهندگان با رهبری کمیسیون مستقل انتخابات مهیا شده است. کمیسیون مستقل انتخابات تقریباً ۴,۴ میلیون رای دهنده جدید را به علاوه ۱۰ میلیون رای دهنده سال ۲۰۰۴ میلادی، ثبت نام کرده است. تقریباً ۱,۷ میلیون تن از ثبت نام شدگان جدید را زنان و ۱۴۳,۳۲۰ تن را کوچی ها تشکیل میدهند. تنها ۱۰ ولسوالی از جمله ۳۹۸ ولسوالی کشور، به دلایل امنیتی، نتوانستند در پروسه ثبت نام شرکت کنند.

امنیت پروسه ثبت نام رای دهندگان، توسط پولیس ملی افغانستان، با حمایت اردوی ملی افغانستان تامین شد، در حالیکه نقش عمده نیروهای آیساف، حمایت لوژیستیکی بود.

سطوح ولایتی و محلی

اداره مستقل ارگان های محلی در سال ۲۰۰۸ میلادی آغاز به اجرای پروگرام توسعه اجتماعی کرد. این یک نهاد ابتکاری از سوی افغانستان است که وسیعاً توسط جامعه جهانی از جمله نیروهای آیساف، یوناما و موسسات غیر دولتی حمایت میشود. این نهاد مثالی است از یک مثنی فراگیر و جامع در عمل. این نهاد رسوم تجربه شده، قبول شده و شناخته شده در کشور را ترسیم میکند. اهداف این پروگرام دارای یک بعد امنیتی از طریق پیوستگی و همبستگی اجتماع، برای حمایت از تلاش های نیروهای امنیتی ملی افغانستان و نیروهای آیساف در راستای حفاظت از مردم در برابر شورشیان است.

اجرای پروگرام توسعه اجتماعی افغانستان به صورت نمونه در ولایت میدان وردک آغاز شده است. به هر حال اداره مستقل ارگان های محلی می پذیرد که هر ولایت، ولسوالی و اجتماع منحصر بفرد است و اجرای این پروگرام ضرورت به قبول چالش ها و فرصت های موجود در هر ولسوالی خواهد داشت.

تاسیس حکومت داری موثر در سطح محلی، تکمیل کننده توسعه نهادها در سطح دولتی است. افغانستان تا هنوز یک جامعه عمدتاً روستایی است. اداره مستقل ارگان های محلی با ریاست جیلانی پوپل، از طرف رینس جمهور کرزی در جهت تقویه روابط بین حکومت مرکزی و محلی ایجاد شده است. این نهاد که در سال ۲۰۰۷ به وجود آمده است، گزارشات خود را مستقیماً به رینس جمهور ارائه کرده و مسئولیت نظارت بر والیان، ولسوال ها و شاروال ها را بر عهده دارد. اهداف این نهاد شامل تقویه نهاد ها در سطح ولایتی و بهبود علنی بودن، شفافیت و حساب دهی شان است. توجه خاص به ولایتی است که وضعیت امنیتی ناپایداری دارند و حکومت محلی کمتر توسعه یافته است. به پیروی از تایید پلان استراتژیک پنج ساله اداره مستقل ارگان های محلی از سوی کابینه، حکومت شروع به واضح ساختن وظایف حکومت محلی، که موثرانه توسعه یافته است، کرد^{۱۳}.

نایندگان حکومت ولایتی. بزرگان محلی. مقامات آموزشی و کارمندان تیم بازسازی ولایتی در مراسم افتتاح یک مکتب دخترانه در ولسوالی بهسود ولایت ننگرهار در ۱۱ جنوری ۲۰۰۹ میلادی شرکت کردند.

^{۱۳} دفتر نماینده ارشد ملکی پیمان آتلانتیک شمالی یا ناتو (SCR)

پروگرام توسعه اجتماعی افغانستان (ASOP)

پروگرام توسعه اجتماعی افغانستان، یک مثال عملی جامع و مختلط برای دستیابی به صلح، حکومت داری، و توسعه در کشور است. توسط این پروگرام، حکومت توانست نقش شهروندان را در مشارکت در امنیت حکومت داری و توسعه افزایش دهد. پروگرام توسعه اجتماعی افغانستان بر روی ساختارهای موجود در افغانستان که بر اساس آن حکومت میتواند اجتماعات محلی را برای نظارت بر کارایی حکومت، ریفورم و بهبود ساختارهای سنتی، گسترش و تمرین دموکراسی در سطح بنیادی تقویه کند. استوار است تا صدای مردم شنیده شود و درباره تقویه و حمایت از امنیت، توسعه و حکومت داری توسط افغانان، اطمینان حاصل شود.

محمد حلیم فدایی، والی ولایت میدان وردک، فبروری ۲۰۰۹ میلادی

اهداف

- بهبود توسعه حکومت در سطح ولسوالی برای ثبات و توسعه
- تهیه گزارشات نموداری ولایتی دربرگیرنده معلومات عمومی، حکومت داری، ساختارها، الگوهای امنیتی و طرح های مربوط به توسعه
- حساس کردن مقامات مهم حکومت و شخصیت های سیاسی و اجتماعی درباره مسایل بحرانی نگران کننده حکومت و اجتماع در ولایت بواسطه همفکری گسترده
- ایجاد / تقویه اعتماد بین اجتماع و حکومت طریق احیای رسوم سنتی (مثال: حل منازعات بین اجتماعات) با ایجاد شوراهای اجتماعی موقت با ۳۰-۵۰ عضو از بزرگان قریه، علمای دینی، رهبران سیاسی و اجتماع و سران قوم
- تقویه پروسه تصمیم گیری در اجتماع برای ایجاد یک فضای مساعد برای حکومت و کسان دیگر، برای جواب گویی به ضروریات فوری و طولانی مدت، اطمینان از ارایه خدمات باکیفیت توسط حکومت و موسسات کمک کننده، رسیدگی به شکایات اجتماعی و جوابگویی به شرایط اضطراری به صورت جمعی، موثر و بهنگام
- تطبیق زمانی اجرای تمام پروگرام ها در ولسوالی ها برای افزایش موثریت و کارایی^{۱۴}

پیشرفت ها در ولایت میدان وردک^{۱۵}

- تهیه یک نمودار ولایتی- یک سند جامع درباره امنیت، حکومت داری خوب و اولویت های توسعه برای ولایت
- شناسایی اعضای بالقوه شورای ولسوالی از طریق پیشنهادات ارایه شده در نمودار ولایتی، ولسوال ها، والی ها، آمرین امنیت ملی و معلومات ذخیره شده موسسات غیردولتی
- ایجاد هشت شورای ولسوالی از طریق پروسه تصمیم گیری اجمالی، بر اساس توافق عمومی
- ایجاد یک تیم قوی و موثر رهبری دربرگیرنده والی، مجلس ولایتی، شوراهای ولسوالی ها و اعضای مجلس ملی
- با پیشرفت در شوراهای ولسوالی ها، نمایندگان اجتماعات اعتماد بیشتری برای اشتراک فعالانه بدست آورده اند و مردم بیشتر علاقه مند به اظهار نظر و رساندن نگرانی هایشان شده اند
- جلسات شوراهای اجتماع، مجامع مفیدی را برای گفتگو و پوشش شکایات اجتماع با خدمات حکومت آماده کرده است.

^{۱۵} دفتر SCR (دروس آموخته شده ASOP) و ارایه معلومات از سوی فدایی، والی ولایت میدان وردک به خبرنگاران، دسمبر ۲۰۰۸ میلادی

^{۱۴} اداره مستقل ارگان های محلی IDLG

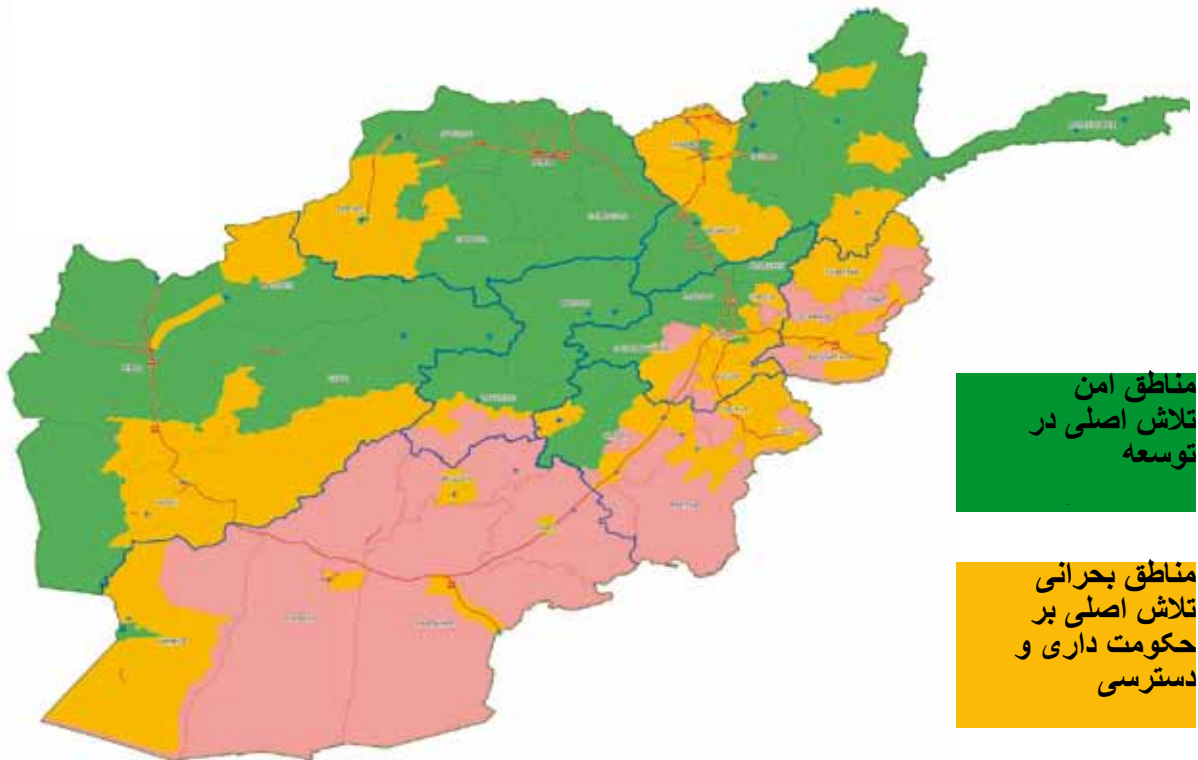

۳۹۸ ولسوالی افغانستان بر اساس نقشه قابلیت دسترسی سازمان ملل متحد، به سه سطح ثبات تقسیم شده اند: امن (توسعه تلاش اساسی است)، بحرانی (دسترسی و حکومت داری تلاش اصلی است) و ناامن (امنیت تلاش اصلی است). تلاش های اساسی در هر یک از این مناطق بوسیله دو رکن دیگر استراتژی انشکاف ملی افغانستان تکمیل شده اند. این روش احتمالاً تمام کشور را در بر میگیرد. تلاش در مرحله ابتدایی این روش بر ۴۹ "ولسوالی بحرانی" به موافقت رسیده از سوی اداره مستقل ارگان های محلی و یوناما متمرکز خواهد بود. ده ولسوالی در حال حاضر به عنوان ولسوالی هایی برای عملی شدن روش جدید مشخص شده اند.

اجرای کامیکت افغانستان و استراتژی انشکاف ملی افغانستان کند و ناهمگون بوده است. تاکید ناظران به موسسات بین المللی، کمک کنندگان و نمایندگی های حمایت کننده از یک حکومت جوان فاقد ظرفیت و تجربه، بعنوان توضیحی بر این واقعیت است. به هر حال، همکاران کلیدی بین المللی، در حال پذیرش یک روش واحد جدید بعنوان یک مکانیزم اجرایی برای استراتژی انشکاف ملی افغانستان و یک برنامه ریزی مشترک و چهارچوب همکاری بین اشتراک کنندگان اصلی است. در این پروسه اشتراک کنندگان، پلان ها و اولویت مربوطه شان را در یک ردیف قرار میدهند تا به یک نتیجه مرکب و هماهنگ در زمینه توسعه- حکومت داری- امنیت در توافق عمومی برای "ولسوالی های بحرانی" دست یابند. مثال های پروگرام های برنامه ریزی و اجرا شده از طریق روش واحد عبارت اند از برنامه های تمرکز توسعه بر ولسوالی و بزودی، ریفورم قضایی است.

نقشه قابلیت دسترسی سازمان ملل متحد

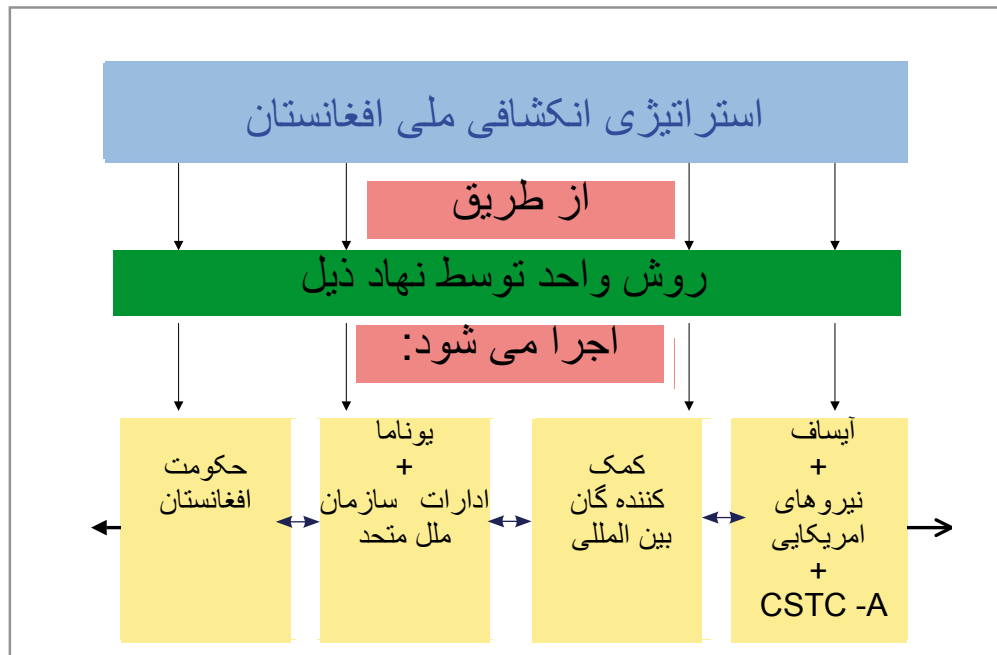
امنیت، حکومت داری و توسعه تکمیل کننده یکدیگرند

مناطق امن
تلاش اصلی در
توسعه

مناطق بحرانی
تلاش اصلی بر
حکومت داری و
دسترسی

مناطق ناامن
تلاش اصلی بر امنیت

ابتکار عمل برای تامین ثبات در ولسوالی تگاب

ایجاد ثبات در تگاب از ابتکارات دفتر ساحوی زون مرکزی یوناما بوده و تشکیل جرگه صلح را نیز در برمیگیرد. این جرگه ASOP را براه انداخت و زمینه را برای مصالحه محلی و تاسیس شورای متوازن ولسوالی را هموار ساخت. این شورا چار شورای فعلی را در خود دارد خواهد بود که بعداً به عنوان خط مشی مذاکرات و مصالحه به کار برده خواهد شد.

بنابراین، این ابتکار در مرحله اول (مشاوره، اجماع، مذاکرات) موفق بود و مخالفت ها در مورد رهبری شورا با محوری ساختن ساختار رهبری، برطرف شد. (منبع: یوناما)

به تاریخ ۲۰ جنوری سال ۲۰۰۹، یوناما، آیساف، CSTC-A و نهاد های دولت افغانستان روی انکشاف پلان مشترک تثبیت به تاریخ ۲۰ جنوری سال ۲۰۰۹، یوناما، آیساف، CSTC-A و نهاد های دولت افغانستان روی انکشاف پلان مشترک تامین ثبات در ولسوالی به هدف اجرا در ولسوالی ها توافق کردند. اطلاعات اقتصاد اجتماعی، امنیت و حکومت داری این ولسوالی ها آماده شده و اطلاعات ولسوالی تگاب از قبل آماده شده بود.

ولسوالی تگاب در ولایت کاپیسا، از لحاظ تاریخی، به بخش های شمال و جنوب تقسیم شده است. مناطق جنوبی آن بیشتر در داخل تقسیم شده است و برخی مشاجرات بالای آن وجود داشته است.

شورا ها نشست برای مشاوره دهی در میان بزرگان است و نقش مهمی را در جامعه افغانی بازی میکند. آنان اساس تطبیق دموکراسی که نمایندگی از همه کند اند.

مبارزه با مواد مخدر

پیشرفت وابسته به کاهش هر هکتار کشتزار خشخاش است. این وابسته به تامین بیشتر امنیت، امانتداری، رشد اقتصادی و دولتداری است. ما باید روی پیروزی در جنگ دراز مدت تمرکز کنیم نه مبارزه کوتاه مدت.

آنتونیو ماریا کوستا، رئیس اجرایی اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) جنوری ۲۰۰۹ گزارش بررسی مواد مخدر در افغانستان

برنامه انکشافی بدیل USAID

هدف از برنامه انکشافی بدیل USAID ایجاد بدیل مشروع در برابر تولید خشخاش، از طریق رشد و تسریع پیشرفت های اقتصادی دهاتی است. هدف این برنامه افزایش فرصت های تجاری زراعتی، ایجاد شغل در دهات و افزایش عواید خانواده است.

بناء، پروگرام های فرعی در برگیرنده معرفی یک رشته معرفه های صنعتی (حاصلات جدید، انواع جدید و عملی کردن تولیدات نباتی) سازمانی (انجمن های تجارتي و سازمان های دهقانی) و نوآوری های نهاد های دولتی را نیازمند است. نتایج آن شامل :

- تسریع رشد اقتصادی در محلاتی که خشخاش در آن کشت میشود با ارزش بالای محصولات مشروع مانند انار یا انگور، این برنامه ها در اعلام ولایت های بیشتر که عاری از خشخاش شده اند، کمک میکند.
- آموزش بیشتر از صد هزار نفر در بخش تولیدات زراعتی
- غرس بیش از ۳,۲ میلیون درخت
- صدور بیش از ۴۲۰۰ تن میوه و سبزیجات به کمک USAID در سال ۲۰۰۸
- بیش از ۳۰ هزار دهقان با پروسس کننده گان مواد غذایی و یا عمده فروشان، قرار داد بسته اند.

(منبع : USAID)

رابطه روشن میان تجارت مواد مخدر و خشونت موجود است. همه ساله، شورشیان از ناحیه تجارت مواد مخدر تخمیناً ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دالر بهره میگیرند. تجارب در این زمینه نشان میدهد که تولید تریاک و خشونت ها از لحاظ جغرافیه به هم وابسته اند و تریاک هنوز هم به عنوان منبع بزرگ درآمد برای خشونت و جرایم سازمان یافته باقیست. تجارت مواد مخدر فساد اداری را تغذیه میکند و حاکمیت قانون را صدمه میزند. هیروئین دورنمای رشد اقتصادی دراز مدت را به مخاطره میاندازد و روی صحت عامه تاثیر میگذارد، در حالیکه اعتیاد به مواد مخدر مشکل رو به افزایش در افغانستان به شمار میرود.

به منظور مبارزه با این پدیده، دولت افغانستان که از حمایت وسیع جامعه جهانی (بریتانیا، UNODC ، USAID و غیره) برخوردار است، در حال عملی کردن استراتژی ملی کنترل مواد مخدر با هشت رکن است که در سال ۲۰۰۳ به میان آمد و در سال ۲۰۰۶ در آن تجدید نظر شد. این استراتژی در برگیرنده ظرفیت سازی نهادهای دولتی، تطبیق قانون، کاهش تقاضا، اصلاح عدالت جنایی، آموزش عامه، همکاری منطقه ای، معیشت بدیل و محو خشخاش است. این تلاش ها تحت رهبری وزارت مبارزه با مواد مخدر صورت میگیرد و نهاد تطبیق کننده آن پولیس مبارزه با مواد مخدر است.

بخشی از این برنامه، برنامه اجراات خوب است که در سال ۲۰۰۶ توسط دولت افغانستان به منظور تقدیر از ولایت های که عاری از کشت خشخاش شده اند و یا هم در راستای صفر شدن کشت خشخاش دستاورد های خوبی از طریق همکاری های انکشافی مورد نظر داشته اند، ایجاد شد.

تقدیر در سه کتگوری صورت میگیرد: برای ولایت های که کشت خشخاش در آن صفر شده است (یک میلیون دالر امریکایی برای هر ولایت)، کاهش خالص خشخاش (هزار دالر در برابر هر هکتار زمین) و تقدیر تشخیص ویژه (پنجمصد هزار دالر امریکایی). در جریان سال ۲۰۰۸، هجده ولایت افغانستان ۲۸ میلیون دالر را از طریق برنامه GPI بدست آوردند که از جمله ده میلیون دالر آن به ولایت ننگرهار داده شد.

۱۷.۷ تن دانه خشخاش، ۱ تن تریاک و ۱.۴ تن هیروئین به تاریخ ۵ فیبروری سال ۲۰۰۹ توسط نیروهای مبارزه با مواد مخدر در ولایت هلمند آتش زده شد.

ناتو – آیساف از NDCS حمایت میکند و مقامات مبارزه با مواد مخدر در افغانستان را از طریق آموزش، اطلاعات استخباراتی، لوژستیک و به حدی مناسب در نبرد همکاری میکنند. ناتو – آیساف همچنین حکومت افغانستان را در تشریح پالیسی مبارزه با مواد مخدر به مردم از طریق گروه های بازسازی ولایتی و دیگر طرق کمک میکند. به تاسی از دستورالعمل نشست وزرای دفاع در بودا پست در اکتوبر ۲۰۰۸، آیساف بر اساس پلان کاری موجود، در حمایت از همکار افغانش بر اقدام علیه لابراتوار های مواد مخدر و قاچاقبرانی که مواد را بر حمایت از شورشیان آماده میکنند، آماده است.

در سال ۲۰۰۸ برخی پیشرفت های مثبتی صورت گرفت. بر اساس ارزیابی اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۹، در سال ۲۰۰۸، در تولید هیروئین ۱۹ درصد کاهش به میان آمد و انتظار میرود این رقم در سال ۲۰۰۹ بیشتر باشد. کشت خشخاش بیشتر در مناطق جنوبی محدود بوده است. (به جدول مراجعه شود) در حال حاضر ۹۸ درصد کشت خشخاش در مناطق جنوب و جنوب شرقی افغانستان صورت میگیرد. باوجود آنهم، تطبیق موثر استراتژی ولایتی مبارزه با مواد مخدر در هلمند نشان میدهد که رهبری قوی میتواند در برابر این پدیده دستاوردهای داشته باشد

ولایات	شمار ولایات	سیر کشت خشخاش در ۲۰۰۹
بلخ، بامیان، غزنی، جوزجان، خوست، کندز، لوگر، نورستان، پکتیا، پنجشیر، پروان، تخار، وردک	۱۴	عاری از کشت خشخاش
غور، ننگرهار، سمنگان، سرپل	۴	نا مشخص
بغلان، هرات	۲	کاهش چشمگیر (کشت خشخاش در سطح خیلی پایین)
بدخشان، بادغیس، فاریاب، کابل، کاپیسا، کنر، لغمان	۷	کاهش (کشت خشخاش در سطح پایین)
دایکندی، فراه، هلمند، کندهار، نیمروز، ارزگان، زابل	۷	کاهش (اما با ابقای کشت خشخاش در سطح بالا)

پول مواد مخدر، خشونت را تغذیه میکند، و از آن سلاح خریداری میشود و به جنگجویان پرداخته میشود. این سلاح ها و جنگجویان، سربازان و غیرنظامیان افغان را میکشد. این یک سرطان است. خشونت را تغذیه میکند. به فساد اداری میآجامد. تجارت غیرقانونی را به میان میآورد و حکومت را تضعیف میکند.

جنرال جان بی کراوک، فرمانده عالی ائتلاف اروپا

نیروهای امنیتی افغان و سربازان آیساف عملیات دیزل را در فبروری 2009 در قریه سنگین ولایت هلمند راه اندازی کردند. این عملیات شامل مختل کردن سوق و اداره شورشیان، لوژستیک و امکانات آنها برای ماین های کنار جاده ای بود. (وزارت دفاع بریتانیا)

یک سرباز دریایی آیساف در حال تفتیش کردن یک محموله مواد مخدر در جریان عملیات دیزل تحت رهبری نیروهای امنیتی افغانستان که در فبروری 2009 در ولایت هلمند راه اندازی شده بود.

عملیات دیزل

عملیات دیزل از سوی نیروهای امنیتی افغان با حمایت سربازان بریتانیایی شامل آیساف در قریه سنگین ولایت هلمند به تاریخ ۶ - ۱۱ فبروری ۲۰۰۹ راه اندازی شده بود. سنگین، ولسوالی با جمعیت حدود ۵۰ هزار نفر است که برای مدت زمانی مرکز فعالیت های شورشی و محل تولید پیمانیه وسیع مواد مخدر تمویل کننده طالبان، بود.

عملیات دیزل منجر به مختل شدن رهبری و کنترل شورشیان، لوژستیک و تجهیزات مواد انفجاری شد و پیامد های زیر را نیز در قبال داشت:

- تخریب مقدار بزرگ مواد مخدر شامل ۱۲۹۵ کیلوگرام تریاک تر.
- کشف و تخریب مواد کیمیاوی که در تولید هیروئین به کار برده میشوند. این مقدار به دست آمده و تخریب شده میتواند در تولید هیروئین که به طور تخریبی در جاده ها در برابر ۵۰ میلیون پوند انگلیسی به فروش برسد، به کار برده شود.
- شمار قابل ملاحظه سلاح و مهمات شامل کلاشنیکوف، ماشیندار، انبار کثیر مهمات، راکت انداز و سرگلوله، از بین برده شدند.
- کشف یک موتر سایکل که در حمله انتحاری به کار برده میشد.

(منبع : وزارت دفاع بریتانیا)

بازسازی و توسعه

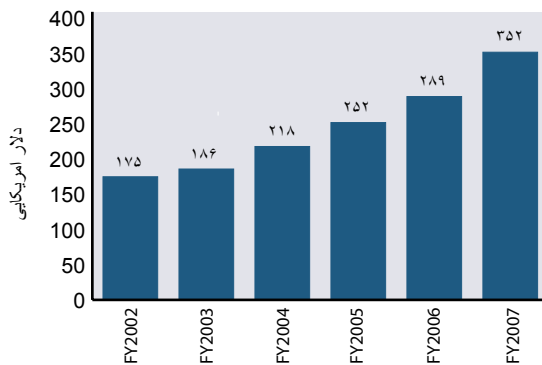
از برکت ز جانبازی های مردان و زنان شما و عزم و قربانی های مردم خود ما، سیر بازسازی افغانستان مصممانه به سرعت به پیش میرود.

حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان

در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۸

جدول شماره ۲: جمهوری اسلامی افغانستان

عاید سرانه سال مالی ۲۰۰۲-۲۰۰۷

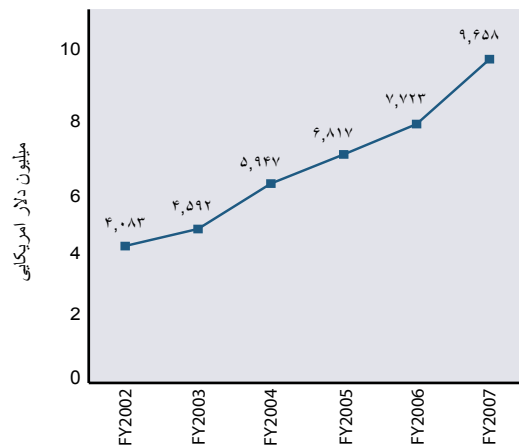
اطلاعات از سوی صندوق بین المللی پول و مقامات افغان فراهم شده است.

سرمایه گذاری بخصوص سرمایه گذاری داخلی، در حال رشد است. در سال ۲۰۰۲ مالی سرمایه گذاری ناخالص داخلی ۲۸,۸ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل میداد و در سال ۲۰۰۷ مالی این رقم به ۳۶,۸ درصد رسید. در سال ۲۰۰۲ مالی سرمایه گذاری خصوصی ۱,۲ درصد تولید ناخالص داخلی را میساخت و در سال ۲۰۰۷ مالی به ۷,۸ درصد رسید. حکومت در حال حاضر ذخیره ای معادل ۱۲,۷ ماه صادرات را داراست که کشور را در وضعیت بهتری در برابر تکان های خارجی یا غیرقابل پیش بینی قرار داده است. افغانستان بیشتر با کشور های همسایه تجارت میکند. صادرات رسمی افغانستان از سال ۲۰۰۲ مالی تا ۲۰۰۷ مالی حدود ۵ برابر (۴۸۲ میلیون دلار) افزایش یافته است، در حالیکه واردات در همین مدت زمان چهار برابر (۷,۲۵۰ میلیون دلار) افزایش یافت. (جدول شماره ۳) شصت تا هفتاد درصد تجارت افغانستان از طریق پاکستان صورت میگیرد. در ۱۳ دسامبر ۲۰۰۴ عنوان ناظر شورای عمومی سازمان تجارت جهانی به افغانستان داده شد.

افغانستان یکی از فقیرترین کشورهای جهان است. با وجود آنکه افغانستان از سال ۲۰۰۲ تا بحال پیشرفت های پیمانی داشته است. در سال ۲۰۰۸ با وجود رکود به دلیل خشکسالی، انتظار میرود که تولید ناخالص داخلی در افغانستان به ۷,۵ درصد رشد داشته باشد^{۱۷} (جدول شماره ۱) پیش بینی شده که عاید ناخالص داخلی سرانه از ۳۵۲ دلار در سال مالی ۲۰۰۷ به ۴۵۶ دلار در سال مالی ۲۰۰۸^{۱۹} افزایش یابد. (جدول شماره ۲) در سال ۲۰۰۱ زراعت ۴۹ درصد تولید ناخالص داخلی کشور را تشکیل میداد و در سال ۲۰۰۷ مالی به ۳۵,۵ درصد رسید. همزمان با بلند رفتن عاید سرانه، زراعت در بخش های خدماتی و صنعتی رشد قابل ملاحظه ای داشته است، و در حال حاضر به ترتیب ۲۶,۶ و ۳۴,۶ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل میدهد.

جدول شماره ۱: جمهوری اسلامی افغانستان

جزئیات تولید ناخالص داخلی سال مالی ۲۰۰۲-۲۰۰۷

اطلاعات از سوی صندوق بین المللی پول و مقامات افغان فراهم شده است.

^{۲۱} همان

^{۲۲} همان

^{۲۳} همان. این ارقام شامل صادرات مواد مخدر و روند مربوط به نیروهای امریکایی و بیشتر فعالیت نیروهای آیساف میشود.

^{۲۴} کمیته فعالیت ترانسپورت و سهولت های تجاری (AFPRO). افغانستان

^{۱۷} انوار الحق احدی، رئیس گروه بانک جهانی برای افغانستان. واشنگتن، اکتبر ۲۰۰۸.

^{۱۸} سال مالی ۲۰۰۷ مصادف است با مارچ ۲۰۰۷- مارچ ۲۰۰۸. سال مالی ۲۰۰۶ مصادف است با مارچ ۲۰۰۶- مارچ ۲۰۰۷، با وجود آنکه این ارقام برای سال مالی

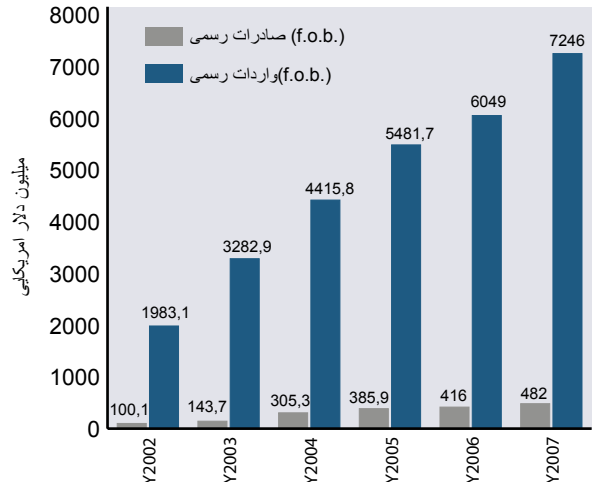
۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ تخمینی است.

^{۱۹} صندوق بین المللی پول (IMF) و مقامات افغان

^{۲۰} همان

جدول شماره ۳: جمهوری اسلامی افغانستان
صادرات و واردات رسمی. سال مالی ۲۰۰۲-۲۰۰۷

اطلاعات از سوی صندوق بین المللی پول و مقامات افغان فراهم شده است.

این پیشرفت های مهم است، به خصوص در مقایسه به وضعیت خراب که کشور در سال ۲۰۰۲ با آن مواجه بود. اما لازم حمایت قوی بین المللی کماکان ادامه یابد تا بر مشکلات باقی مانده در افغانستان فایق آمد. در این زمینه در جریان آخرین کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان (پاریس - جون ۲۰۰۸) بیش از ۸۰ نهاد کمک کننده، ۲۱ میلیارد دالر^{۲۵} را متعهد شدند. آنان خود را به تمویل و تطبیق اولویت های که در استراتژی انکشاف ملی افغانستان توسط حکومت افغانستان مشخص شده، متعهد دانستند. ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان سند استراتژیکی است که ساحات مقدم و معیار های بلند برای سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۳ را تنظیم میکند. این سند روی سه رکن عمده (امنیت، حکومتداری- تطبیق قانون و حقوق بشر، و اقتصاد و انکشاف اجتماعی تمرکز میکند.

در کنفرانس پاریس، شرکت کننده گان توافق کردند که بخش زراعت، ابیاری و انرژی در اولویت قرار بدهند و در عین حال بر حمایت از سرکسازی، تعلیم و تربیه و صحت نیز ادامه بدهند. در این راستا تلاش ها برای توسعه تولیدات زراعتی و انکشاف دهات صورت گیرد. سرمایه گذاری برای تولید بیشتر، انتقال و توزیع برق به منظور تسریع انکشاف اقتصادی افغانستان و ایجاد اشتغال نیز شامل این تلاش هاست.

بر علاوه نهاد های کمک کننده، سه میلیارد دالر را برای صندوق امانت برای بازسازی افغانستان متعهد شدند که در سال ۲۰۰۲ ایجاد شد و از سوی بانک جهانی اداره میشود. صندوق امانت برای بازسازی افغانستان به منظور کمک به دولت افغانستان بخاطر استفاده موثر از کمک های جهانی بدون خطر تکرار کارهای پلان شده ایجاد شده است.

این دستاورد های اقتصاد کوچک با پیشرفت های ثابت در کیفیت زندگی افغان های عادی یکجا شد. بیش از هفت میلیون کودک به شمول دو میلیون دختر به مکاتب ثبت نام شدند. از سال ۲۰۰۱ بدینسو اضافه تر از ۳۵۰۰ مکتب ساخته شده و در حال حاضر ۱۹ پوهنتون در حالیکه شمار محصلان رو به افزایش است، زمینه تحصیلات عالی را فراهم میسازد. امروز ۸۵ درصد افغان ها به خدمات اساسی صحتی دسترسی دارند.

سه افغان در حال فروش اموال شان در دکانی در یک قریه (بانک جهانی / مایکل فولی)

^{۲۵} جمهوری اسلامی افغانستان، وزارت مالیه

فروشنده گان افغان در ولسوالی پنجوایی ولایت قندهار
افزایش تولیدات زراعتی به عنوان یکی از اولویت های کلیدی در کنفرانس که در حمایت از
افغانستان در ۱۲ جون ۲۰۰۸ در پاریس برگزار شد. شناخته شد.

فروشنده گان افغان در ولسوالی پنجوایی ولایت

قندهار

موثریت، شفافیت و حسابدهی مشخص سازد. کمک کننده گان
۱۰,۵ میلیارد دالر را متعهد شدند.

استراتیژی انکشاف ملی افغانستان (۲۱ اپریل ۲۰۰۸)
: استراتیژی انکشاف ملی افغانستان (ANDS) هدف
انکشافی هزاره است که میتواند بجای ستراتیژی کاهش فقر
در افغانستان (PRSP) به کار برده میشود. استراتیژی
انکشاف ملی افغانستان رهبران حکومت افغانستان را در
تنظیم اولویت های انکشافی شان رهنمایی میکند و طرح
کاری مشترک برای سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۳ را مشخص
میسازد.

بورد مشترک هماهنگی و نظارت (۳۰ اپریل ۲۰۰۸) :
(JCMB) یک میکانیزم ابتدایی هماهنگی و نظارت است
که میان دولت افغانستان و جامعه جهانی ایجاد شده است که
یوناما نقش رهبری کننده را برای اطمینان دادن از دستاورد
های توافقنامه افغانستان و نظارت بر استراتیژی انکشاف ملی
افغانستان را دارد.

کنفرانس پاریس (۱۲ جون ۲۰۰۸): این سومین کنفرانس
پس از اعلام رسمی استراتیژی انکشاف ملی افغانستان از
سوی دولت افغانستان است. بیش از هشتاد کمک کننده تصمیم
گرفتند تا روی GIROA سکتور زراعت، آبیاری و انرژی
تمرکز کنند، آنان بیش از ۲۱ میلیارد دالر را متعهد شدند.

کنفرانس بن (۲۲ دسامبر ۲۰۰۱) : افغانها به منظور
تصمیم گیری روی پلان اداره کشور، تحت چتر سازمان ملل
متحد با هم دیدار کردند. دولت موقت برای شش ماه ایجاد
شد که ایجاد دولت انتقالی را به دنبال داشت و راه را برای
تصویب قانون اساسی (جنوری ۲۰۰۴) و انتخابات ریاست
جمهوری (اکتبر ۲۰۰۴) مساعد میساخت.

کنفرانس توکیو (۲۱-۲۲ جنوری ۲۰۰۲) : جاپان، ایالات
متحده امریکا، اتحادیه اروپا و عربستان سعودی کنفرانسی را
به سطح وزرا به منظور بحث در مورد کمک به افغانستان
میزبانی کردند. کمک کننده گان ۴,۵ میلیارد دالر را متعهد
شدند.

ماموریت معاونت سازمان ملل متحد به افغانستان (یوناما):
این اداره بر اساس قطعنامه ۱۴۰۱ (۲۸ مارچ ۲۰۰۲)
شورای امنیت سازمان ملل متحد به منظور کمک برای تطبیق
توافقات بن ایجاد شد. اصول رهنمودی یوناما، تقویت اداره
ی افغانستان و تقویت اتحاد بین المللی در حمایت از اداره
افغانستان است.

کنفرانس برلین (۱ اپریل ۲۰۰۴) : نماینده گان ۶۵ کشور و
سازمان های بین المللی برای حمایت از بازسازی افغانستان
در برلین گردهم آمدند. در این کنفرانس بیش از ۸,۲ میلیارد
دالر تعهد شد.

کنفرانس لندن (۱ فبروری ۲۰۰۶) : دولت افغانستان و
جامعه جهانی یک توافقنامه سیاسی، توافقنامه یا کامپکت
افغانستان را امضا کردند که اساسات همکاری های شان
در سال های ۲۰۰۶-۲۰۱۱ را مشخص میسازد. این
توافقنامه سه رکن مهم و به هم مرتبط را واضح میسازد:
امنیت / حکومت داری، تطبیق قانون و حقوق بشر/ و اقتصاد
و انکشاف اجتماعی. جامعه جهانی متعهد شد تا معیاراتی
را برای نظارت بر تطبیق توافقنامه و تعهدات به منظور

ناتو- آیساف نیز از طریق ۲۶ تیم بازسازی ولایتی (پی آر تی) تحت رهبری ۱۴ کشور مختلف و با ۳۰ کشوری که شامل آن است، از سهامداران عمده در کار بازسازی و انکشاف در افغانستان است.

پی آر تی یکی از بخش های کلیدی ماموریت ناتو- آیساف است و نقش محوری را در حمایت از عملی شدن استراتژی انکشاف ملی افغانستان در سراسر کشور دارد. پی آر تی ها متشکل از افراد ملکی و نظامیست. بخش نظامی روی تقویت ظرفیت بخش امنیتی و افزایش ثبات تمرکز میکند. بخش ملکی در بخش های سیاسی، حکومتداری، اقتصاد، بخشی های بشری و اجتماعی کار میکند. تا امروز پی آر تی ها بیش از ۵۴۵ میلیون دالر را در پروژه های مختلف در سراسر کشور به مصرف رسانده اند. بخش های زیرین، به بخش های زراعت، انکشاف دهات، انرژی و ترانسپورت نظر کلی ارائه میکند و تصویری در مورد دیگر پروژه ها ارائه میکند.

بیک سرباز زن آیساف، از افغانها در مورد بازسازی که جامعه نیازمند آن است میپرسد. ولایت (قندهار، نوامبر ۲۰۰۸) (عکس از وزارت دفاع کانادا)

صندوق امانت برای بازسازی افغانستان:

صندوق امانت برای بازسازی افغانستان توسط یک کمیته مدیریت که بانک جهانی، بانک انکشافی اسلامی، بانک انکشافی آسیایی و سازمان ملل متحد (UNAMA, UNDP) شامل آن است اداره می شود. اعضای این کمیته منظمًا در کابل با هم دیدار میکنند و فعالیت های روزمره این صندوق را به پیش میبرند. کمک کننده گان صندوق امانت برای بازسازی افغانستان ربع وار با هم ملاقات میکنند تا استراتژی و وسیعتری را مورد بحث قرار دهند. وزارت مالیه افغانستان در هر دو، کمیته اداری (نقش ناظر) و جلسه کمک کنندگان نقش کلیدی دارد.

صندوق امانت برای بازسازی افغانستان در جریان سال ۲۰۰۷ مالی ۶۳۴ میلیون دالر را از کشور های کمک کننده بدست آورد. در سال ۲۰۰۸ مالی کشور های کمک کننده ۶۹۵ میلیون دالر را متعهد شدند. بزرگترین کمک کننده گان به این صندوق بریتانیا، امریکا و کانادا استند. دیگر کمک کننده گان شامل ۱۵ کشور اروپایی، کمیسیون اروپا، استرالیا، هند، ایران، ترکیه و کشور های خلیج هستند. (منبع: بانک جهانی)

صندوق پولی بازسازی افغانستان (ARTF) همکاری ای صندوق امانت برای بازسازی افغانستان (ARTF) همکاری ای است میان دولت افغانستان و جامعه جهانی بخاطر موثریت بیشتر بازسازی. ۳۰ کمک کننده بیش از ۳ میلیارد دالر را برای سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸ دسامبر ۲۰۰۸ متعهد شدند و صندوق امانت برای بازسازی افغانستان را بزرگترین بودجه برای افغانستان ساختند. این صندوق امانت بسیاری از برنامه های ملی را که در اولویت دولت افغانستان قرار دارد، حمایت میکند و نقش استراتژیک را در حمایت از اجندای اصلاحات دارد.

اهداف صندوق امانت برای بازسازی افغانستان چنین است:

- قرار دادن بودجه ملی به عنوان یک عامل عمده در معیاری ساختن برنامه بازسازی همراه با اهداف انکشاف ملی.
- افزایش شفافیت و حسابدگی در کمک های بازسازی.
- کاهش مسئولیت از ظرفیت محدود حکومت و در عین حال رشد ظرفیت سازی ها.
- افزایش هماهنگی میان کمک کننده گان برای تمویل و بحث در پالیسی.

زراعت و انگشاف دهات

زراعت ۳۵٫۵ درصد تولید ناخالص داخلی افغانستان را تشکیل میدهد. ۲۶ حدود ۸۰ درصد مردم افغانستان به شکل مستقیم یا غیر مستقیم در بخش های زراعت و مالداري مصروف اند و عمدتاً در مناطق روستایی زندگی میکنند. بناءً زراعت در حال نوسان و در حال رشد، ضرورتیست برای اطمینان دادن از اینکه مفاد انگشاف اقتصادی در سراسر کشور و به تمامی افغانها میرسد. هدف استراتژیک استراتژی انگشاف ملی افغانستان جذب سرمایه های خصوصی به منظور دگرگون ساختن زراعت به حیث تجارت مهم و منبع رشد و توسعه اساسات معیشت است. حکومت یک برنامه تنظیم شده زراعتی و انگشاف دهات را تطبیق خواهد کرد که هدف آن کاهش فقر و فراهم ساختن معیشت بیدیل است.

یک دهقان افغان (عکس از FAO/جیولیو ناپولینانو)

نشانه های پیشرفت اقتصادی در هلمند:

ولایت هلمند گذاشتن نخستین نشانه های از رشد اقتصادی خودا تبارز می دهد. از برکت حمایت و ابتکارات جامعه جهانی از دهاقین و جاران منطقه. این ولایت یکی از حاصل خیز ترین محلات در افغانستان است اما اقتصاد آن به پول های غیرقانونی خشخاش وابسته است. به عنوان بخشی از مبارزه با مواد مخدر در افغانستان، اداره توسعه بین المللی بریتانیا DFID به دهاقین کمک میکند تا دیگر نباتات را کشت کنند. این نه تنها برای دهاقین عاید مشروع و مناسبی را فراهم میکند، بلکه مواد غذایی مورد نیاز منطقه را نیز فراهم میسازد.

قرضه های کوچک DFID در سوق دادن دهاقین به مسیر درست، سودمند بوده است. DFID بیش از ۱۰۰۰۰۰ پوند را برای ۲۳۰ مشتری فراهم کرده است. این فعالیت ها بخشی از بسته ۳۰ میلیون پوند، برای کمک به زراعت و انگشاف دهات در هلمند است که بیشترین حد آن روی برنامه اولویت ملی حکومت برای انگشاف به مصرف رسیده است. فعالیت های دیگر DFID حمایت از تولید و بازاریابی برای تولیدات محلی از قبیل میوه، مغزباب و میوه جات، دسترسی بیشتر به آب نوشیدنی و آبیاری و ساختن جاده هاست که از این طریق دهاقین و شرکت داران میتوانند اموال شان را به بازار انتقال دهند.

فعالیت های DFID در هلمند، در هماهنگی نزدیک با فعالیت های گروه بازسازی ولایتی هلمند و USAID صورت میگیرد. یکی از این پروژه ها، کار مجدد میدان هوایی بست است که زمینه خوبی را برای تولید کننده گان مساعد میسازد تا تولیدات شان را به سراسر کشور و منطقه انتقال دهند. بخشی از این پروژه که اعمار پارک زراعتی - چارتری است از سوی USAID تمویل شده و قرار است در سال ۲۰۰۹ در داخل همین میدان هوایی افتتاح شود. (منبع: DFID)

به منظور دست یابی به این اهداف، احیای مجدد و ساختن جاده ها به دهات و داشتن سیستم آبیاری، هنوز یک اولویت مهم است. این کار میتواند باعث افزایش در محصولات زراعتی، دسترسی به بازار و کاهش میزان فقر در میان خانواده های دهاتی شود.

استراتژی جامع زراعت و انکشاف دهات بر کاهش فقر از طریق احیای اقتصاد متمرکز است. این استراتژی یک رشته پروگرام ها را به منظور بهتر شدن کیفیت زندگی ساکنان قریه جات جایی که مصنوئیت غذایی شان تامین شده، خدمات اساسی برای شان مهیا شود، فرصت های کاریابی فراهم و عواید خانه وار از طریق فعالیت های تجاری قانونی افزایش یابد، تنظیم میکند.

تصویری بخش از بند آب داله در ولسوالی ارغنداب. در شمال کندهار. 11 جولای 2008

کانادا در پروژه بازسازی سیستم آبیاری ارغنداب سرمایه گذاری میکند

سیستم آبیاری در محل را در مشوره با شرکاء محلی تنظیم میکند. این پروژه به دهقانان تنظیم آب و روشهای بهتر تولید نباتات را نیز آموزش میدهد. اداره انکشافی بین المللی کانادا، (CIDA) یکجا با پی آر تی کندهار در بخش های انجنیری، لوژستیک و نیازمندی های امنیتی این پروژه کار میکند. (منبع: CIDA)

سیستم آبیاری بند داله در ارغنداب، که در قلب ولایت قندهار موقعیت دارد، دومین بند آبی بزرگ در افغانستان است که ۸۰ درصد جمعیت آن ولایت از آب آن برای آبیاری استفاده میکنند. این بند در سال ۱۹۵۰ ساخته شد. سیستم آبیاری این بند با ظرفیت پایینی کار میکند و جریان آب مخزن نیز تنظیم شده نمیتواند. ترمیم بند داله و سیستم آبیاری آن که به عنوان پروژه بازسازی سیستم آبیاری ارغنداب شناخته میشود، در آن کانادا بیش از ۵۰ میلیون دالر را به منظور ساختن مجدد تجهیزات، جاده سازی، تبدیل جنراتور ها و ترمیم کانال های آبی سرمایه گذاری میکند. این پروژه همچنین اداره تنظیم حوزه آبی ارغنداب را تاسیس خواهد کرد که این اداره

تاسیس مکتب انکشاف دهات در کابل و بادغیس:

اسپانیا رهبری حمایت از استراتژی زراعتی در افغانستان را به عهده دارد. یکی از جالبترین پیشنهادات در این استراتژی، ایجاد مکتب انکشاف دهات در کابل و مکتب ولایتی در بادغیس که یکی از فقیرترین ولایت های افغانستان است میباشد. مادرید برای این استراتژی ۱۵ میلیون یورو را وعده کرده است.

بر علاوه اداره انکشافی اسپانیا (AECID) در بخش زمین های آبی در بادغیس، آموزش روش های پیشرفته زراعت به افغانها، بهبود مالداري و همچنین بهبود زرع زعفران و پسته و مبارزه علیه آفات در دهات، کار میکند.

سهم دولت اسپانیا در بخش های بازسازی، انکشاف اقتصادی و اجتماعی در افغانستان در سال های ۲۰۰۱-۲۰۰۸ مجموعاً به ۲۲۵ میلیون یورو میرسد.

یک کانال آبیاری بازسازی شده در ولایت کابل که تمویل آن از سوی بانک جهانی صورت گرفته است (بانک جهانی ۲۰۰۸)

پروژه احیای عاجل سیستم آبیاری:

پروژه احیای عاجل سیستم آبیاری که از سوی بانک جهانی تمویل میشود، در فراهم ساختن توزیع آب کافی و مساویانه برای آبیاری زمین ها کمک میکند. بازسازی سیستم آبیاری در تمامی پنج حوزه آبی افغانستان بر افزایش محصولات و عواید زراعتی، مصونیت بیشتر مواد غذایی و معیشت و تقلیل آسیب پذیری از خشکسالی کمک میکند. تا امروز شش دفتر ساحوی در کابل، جلال آباد، کندهار، بلخ، کندز و هرات به منظور رشد ظرفیتهای نهادی در سطح محل تاسیس شده است. بر علاوه ۷۱۰ پیشنهاد پروژه های کوچک به ارزش حدود ۶۵,۹ میلیون دالر آماده شده است. که از این جمله، ۶۶۸ پروژه کوچک به ارزش ۵۶,۹ میلیون دالر تصویب شده و قرارداد ۶۵۵ پروژه کوچک به ارزش ۴۷,۱۳ میلیون دالر در جریان است. و ۵۷۰ پروژه کوچک به ارزش ۳۳,۶۹ میلیون دالر تکمیل شده است. از ماه جنوری ۲۰۰۹ بدینسو، این پروژه ۱۰۰۰۰۰ هکتار زمین اضافی را نیز زیر آبیاری قرار داده که نتیجه آن افزایش اساسی در محصولات نباتی در ساحات بازسازی شده، بوده است. بر علاوه کار ترمیم فوری بند سلطان در شمال شهر غزنی به مصرف ۵۰۰۰۰۰ دالر تکمیل شده است. مطالعات در مورد پروژه چند منظوره ی سیستم آبیاری و تولید برق کوچک ی پایین، در بالای دریای کوچک در حوزه آبی دریای آمو نیز تکمیل شده است. نصب ۶۴ استیشن آشناسی از جمله ۱۷۴ استیشن در نقاط مختلف کشور نیز به پایان رسیده است در حالیکه کار نصب استیشن های دیگر جریان دارد.

(منبع: بانک جهانی)

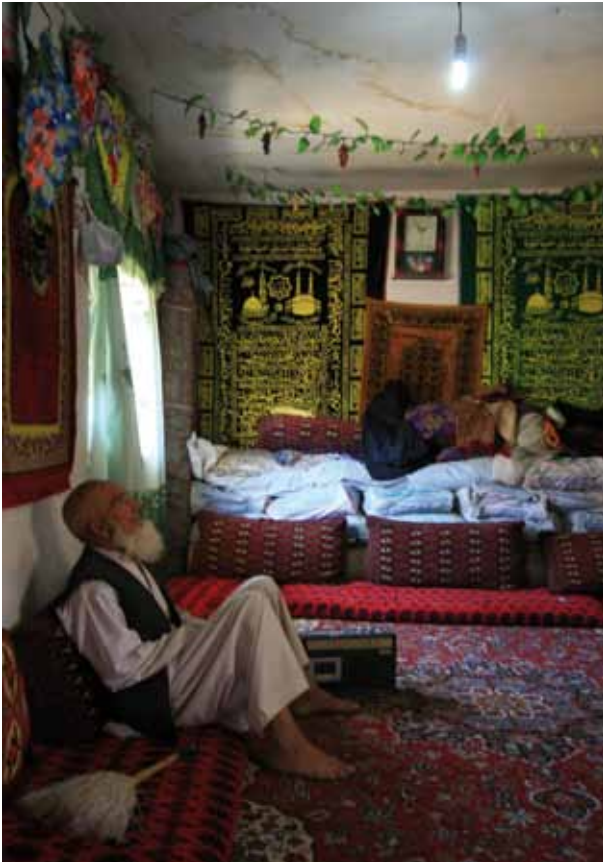
به گفته سازمان مواد خوراکی و زراعت (اف ای او) سیستم آبیاری که ۵۶۷۰۰۰ هکتار زمین را تحت پوشش قرار داده، از سال ۲۰۰۴ بدینسو مورد بازسازی قرار گرفته است. از طریق پروگرام های مختلف، تقریباً ۲۰۰۰۰ کیلومتر سرک های منتهی به دهات احداث و یا بازسازی شده که باعث افزایش دسترسی به مارکیت، استخدام و خدمات اجتماعی شده است. بیش از ۵۰۰۰۰۰ خانواده (۳۶٪ دهاتیان) از پروژه های کوچک آبیاری مستفید شده اند.^{۲۷} در سال ۲۰۰۷ میزان تولید حبوبات به ۴,۶ تن^{۲۸} میرسد که بیش از دو برابر تولیدات سال ۲۰۰۱ است که به ۲ میلیون تن^{۲۹} میرسد. شمار کوپراتیف های زراعتی از ۵۲ کوپراتیف در سال ۲۰۰۲ به ۱۱۱۴ کوپراتیف در ۲۰۰۷ رسید که ۱۴۲۶۰۰ کارمند در آنها کار میکنند که این رقم در سال ۲۰۰۲ به ۷۴۰۰ تن^{۳۰} میرسد. تنوع تخم های جدید و با کیفیت عالی که بیشتر آن توسط بخش رشد خصوصی تولید شده اند به مارکیت افغانی معرفی شده و در محصول بیشتر و مقاومت بهتر در برابر امراض نقش داشته است.

^{۲۷} استراتژی انکشاف ملی افغانستان

^{۲۸} حبوبات بیش از ۹۰ درصد تولیدات زراعتی را تشکیل میدهد.

^{۲۹} FAO

^{۳۰} صندوق بین المللی پول و مقامات افغان

با رسیدن برق وارداتی به کابل. مردی چراغ های خانه اش را روشن کرده است (عکس از: بانک جهانی)

استراتژی ملی انکشاف افغانستان در نظر دارد که تا سال ۲۰۱۰، ۶۵ درصد خانواده ها؛ ۹۰ درصد ساحات غیرمسکونی در بیشتر مناطق شهری و حد اقل ۲۵ درصد خانواده ها در روستا ها به انرژی برق دسترسی داشته باشند. تولید برق از ۵۵۷ میگاووات در ساعت در سال ۲۰۰۲ به ۱۵۶۶ میگاووات در ساعت در سال ۲۰۰۸ رسیده است. در حال حاضر کابل با سیستم انتقال برق شمال شرق وصل شده و از برق مطمئن و ثابت برخوردار است.

بانکه بیشتر بخش های پایتخت از ۴ ساعت برق در دو روز مستفید میشوند، اما این درحالیست که برخی مناطق شهر از برق ۲۴ ساعت برخوردار اند. در آینده همزمان با افزایش ظرفیت لاین های انتقال برق کابل و تجهیز شبکه توزیع برق، خانواده ها و تاسیسات غیرمسکونی بیشتر از انرژی برق برخوردار خواهند شد.

بیش از این، توافقنامه خرید برق که میان دولت افغانستان و ازبکستان به امضا رسید، شهر های بیشتری را در شمال این کشور قادر خواهد ساخت تا شرایط مورد نیاز برای تهیه برق را دوباره احیا کنند و فعالیت های اقتصادی شان را رونق بدهند.

FAO از انکشاف پروژه های تولید لبنیات

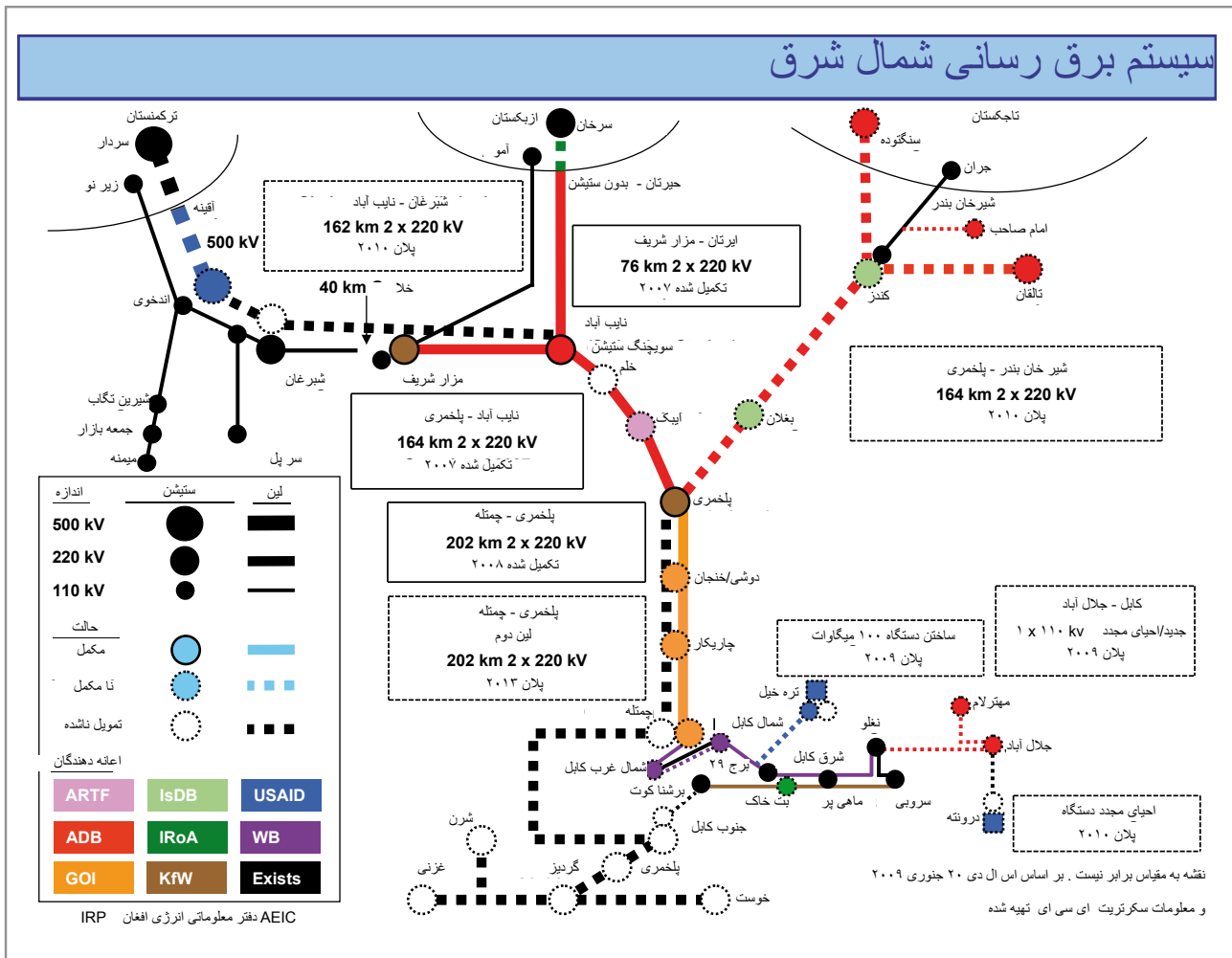
حمایت میکند

هدف این پروژه انکشاف پروژه لبنیات در افغانستان است. چندین اتحادیه لبنیات به نام های، اتحادیه لبنیات کابل، اتحادیه انکشاف حیوانی مزار و اتحادیه لبنیات کندز، تنظیم، تاسیس و در دولت افغانستان ثبت و راجستر شده است. تسهیلات پروسس از قبل اصلاح شده است تا در تولیدات در اتحادیه های لبنیات کابل، بلخ و کندز روزانه به ترتیب ۷۰۰۰، ۵۰۰۰ و دو هزار لیتر افزایش رونما گردد، و با سیستم کامل پاستوریزه و بسته بندی مجهز شوند. در سال ۲۰۰۸ این سه مرکز، ۲٫۱ میلیون لیتر شیر را تولید کردند در حالیکه این رقم در سال ۲۰۰۳ به ۰٫۶ میلیون تن میرسید..

متخصصان تخنیک در بخش ظرفیت سازی این اتحادیه ها کار میکنند تا مدیریت تخنیکي آنان و مهارت های کاری آنان را در پیشبرد تجارت لبنیات رشد بدهند. تمدید پیشنهاد ۱۵ ماهه (اکتبر ۲۰۰۸- دسامبر ۲۰۰۹) به منظور ادغام این مرحله با هزینه اضافی ۱٫۷ میلیون دالر از سوی کمک کننده گان به تصویب رسید. اتحادیه ها به ترتیب پلان کاری سه ساله شان را انکشاف دادند. امکانات پروسس و سردخانه ها در قندز و مزار و همچنین ظرفیت آسیاب ها در این سه کارخانه در آینده، تقویت خواهد شد. (منبع: سازمان زراعت و مواد خوراکه)

انرژی و ترانسپورت

رشد اقتصادی بدون ساختن شبکه های فیزیکی و زیربنایی وابسته به انرژی، آب و ترانسپورت امر ناممکن است. هدف استراتژیک استراتژی ملی انکشاف افغانستان در سکتور انرژی، مهیا ساختن انرژی مطمئن و قابل دسترس از طریق مارکیت موثر و سرمایه گذاری خصوصی است. زیربنا های پیشرفته، باعث افزایش ارتقای ظرفیت اقتصاد افغانستان، اشتغال زایی، عواید، و نفوذ با ثبات در پایتخت میشود. بر علاوه یک زیربنای موثر در ملت سازی و تقویت اعتماد بر دولت از طریق فراهم ساختن دسترسی بیشتر و خدمات مطمئن بیشتر به شهروندان افغان نقش دارد.

بند کجکی جنوب افغانستان را برق میدهد

دولت است. بانک این پروژه از سوی دولت امریکا تمویل میشود اما وزارت انرژی در انکشاف پلان و تامین هماهنگی در انکشاف انرژی دولت، سودمند بوده است. تطبیق این پروژه بدون تامین امنیت از سوی نیروهای امنیتی افغان و آیساف و هماهنگی در تامین نیازمندی لوژستیکی از سوی گروه بازسازی ولایتی ممکن نخواهد بود.

(منبع USAID)

انتقال سومین توربین، بند برق کجکی در ولایت کندهار، در ماه سپتامبر ۲۰۰۸ تکمیل شد. نصب توربین جدید، و بازسازی توربین کهنه، تولید انرژی برق را به سه برابر از ۱۶،۵ میگاوات به ۵۱ میگاوات برای کجکی، لشکرگاه و کندهار افزایش میدهد. کار بیشتر در این بند، آب برای خانواده ها، زراعت و صنعت برای ۱،۵ میلیون ساکنان اطراف وادی هلمند را فراهم میکند. نتیجه این کار، بهبود کیفیت زندگی مردم ساکن در این منطقه و افزایش رشد اقتصادی خواهد بود. افزایش تجهیزات برقی و آبی دهاقین را قادر خواهد ساخت تا حاصلات بیشتری تولید کنند، کلینک های صحتی را به منظور رشد خدمات شان ایجاد کنند و کودکان شان برای مطالعه برق مطمئن داشته باشند. بند کجکی یکی از تلاش ها برای دستیابی به پیشرفت در این منطقه، و بخشی از پلان های اقتصادی و انکشاف اجتماعی

با تکمیل این پروژه کار های که از سوی صندوق امانت برای بازسازی افغانستان به منظور رشد پروژه برق کابل با هزینه (۷,۴ میلیون دالر امریکایی) به پایان رسید. این پروژه کار بازسازی یک دستگاه (۲۲ میگاووات برق) بند برق ماهیپر و لین انتقال ۱۱۰ کیلووات را نیز یاری رساند. ماهیپر یکی از تامین کننده گان کلیدی برق برای کابل در فصل زمستان است که این بند توسط آب دریا بکار می افتد. تنها یک دستگاه تولید برق در ماهیپر، میتواند نیازمندی ۱۶۰۰۰ خانواده به برق را در فصل زمستان تامین کند. (که تقریباً نصف مصرف ۲۰۰ کیلووات برق در ساعت در یک ماه در کابل است) و جاگزین برق تولیدی پرمصرف از دیزل میشود.

تامین برق چراغ ها در . در سراسر کابل را در شب روشن میکند.

کابل: چراغ ها روشن است

هدف از پروژه بازسازی عاج برق ، تامین برق مطمئن به مردم کابل از طریق بازسازی و توسعه شبکه توزیع، بازسازی بند برق نغلو با ظرفیت ۱۰۰ میگاووات برق و نوسازی و تجارتی ساختن انرژی برق برای رشد ارائه خدمات، است. کار های مربوط این پروژه که کابل را با سیستم برق رسانی شمال شرق به منظور حصول برق از ازبکستان وصل میسازد و همچنین بازسازی لاین ۱۱۰ کیلووات بند برق نغلو در حال حاضر به پایان رسیده و برق مطمینی را برای مردم کابل عرضه میکند.

بر علاوه پروژه های برق کابل، ایبک و مزار شریف و همچنین پروژه انکشاف سیستم برق افغانستان که از سوی سیستم برق رسانی شمال شرق تمویل میشود، توزیع برق اضافی را که از بکستان بر فروش آن به افغانستان توافق کرده، به شهرک های که در مسیر لین انتقال قرار دارند، ساده تر میسازد. این پروژه همچنین برای ذخیره سازی مجدد تولیدگاه های مزارشریف، ایبک، پلخمری، جبل السراج، چاریکار و گلپهار نیز کمک میکند. (منبع بانک جهانی)

آلمان به تامین برق کابل کمک میکند

فعالیت های آلمان در سکتور برق، روی رشد و تامین انرژی برق در کابل متمرکز است. این شهر وصل کننده ۳۹ درصد برق کشور است و ۶۵ درصد برق کشور در همین شهر تولید میشود.

برق این شهر، از سه بند برق (نغلو، ماهیپر و سروبی) و یک توربین گازی تامین میشود.

وزارت همکاری های اقتصادی و توسعه آلمان ۲۰,۵ میلیون یورو را برای بازسازی بند برق های اطراف کابل متعهد شده است. بر علاوه برلین، ۴ میلیون یورو را برای بازسازی دو توربین بند برق ماهیپر از طریق سیستم برق رسانی شمال شرق تخصیص داده است.

شبکه ترانسپورتهی در حال پیشرفت است. تا ماه جون ۲۰۰۸، ۱۳۱۵۰ کیلومتر سرک احداث و یا هم بازسازی شده بود ۳۲ . سرک حلقوی و رابط عمده بین المللی (۳۰۰۰ کیلومتر) که شهر های مهم را با یکدیگر و افغانستان را با کشور های همسایه وصل میکند، خط اندازی و هموار شده است. از برکت این همه انکشاف ، زمان سفر کردن کوتاه تر شده و فعالیت های تجارتی رشد کرده است. انتقال اموال به شکل چشمگیری رشد یافته و انتظار میرود که در سال ۲۰۱۰ به ۲۳,۷ میلیون تن ۳۳ در هر کیلومتر برسد . در حال حاضر بیش از ۶۰۷۰۰۰ وسیله نقلیه در افغانستان وجود دارد در حالیکه این رقم در سال ۲۰۰۲ به ۱۷۵۰۰۰ وسیله میرسید ۳۴ . بیشتر این عراده جات (۵۷۶۰۰۰) ۳۵ موتر های شخصی استند . انکشاف سرک های موتر رو و رقم درشت موتر های شخصی، نشانه محسوس آنست که پروسه بازسازی در افغانستان به خوبی در حال انجام یافتن است.

۳۲ یوناما . ۲۰۰۸

۳۳ بانک توسعه ی آسیایی. ۲۰۰۸

۳۴ صندوق بین المللی پول و مقامات افغان

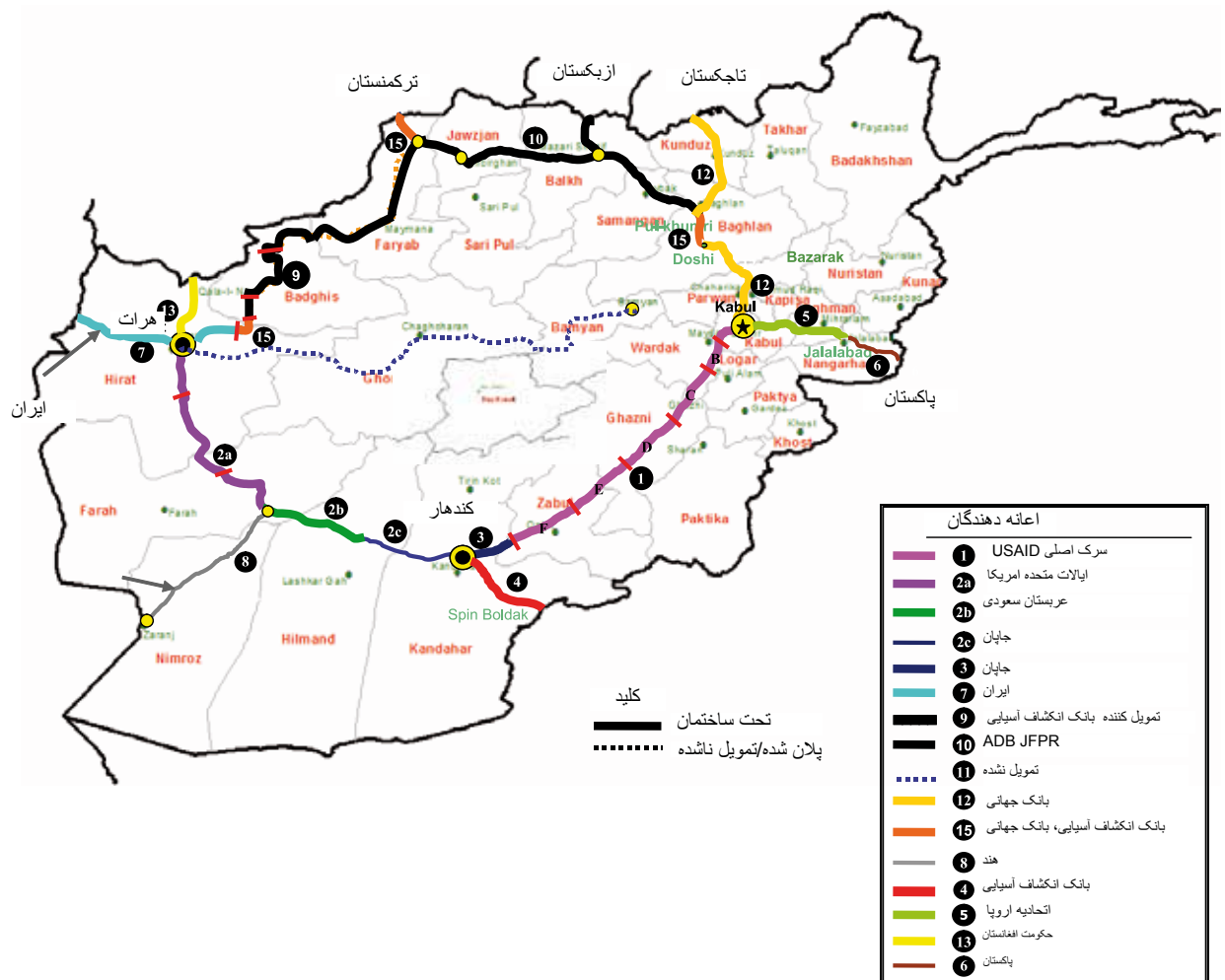
۳۵ صندوق بین المللی پول و مقامات افغان

از کابل تا بامیان

مصرف مجموعی این پروژه ۱۰۴ میلیون یورو تخمین شده که از سوی دولت ایتالیا به بلا عوض، فراهم میشود. در جریان هشت سال گذشته، ایتالیا ۴۴۱ میلیون یورو را برای بازسازی افغانستان متعهد شده است که تا امروز ۳۳۵ میلیون یورو آن به مصرف رسیده است. (منبع وزارت امور خارجه ایتالیا)

ایتالیا افغانستان را در بازسازی سرک کابل - بامیان کمک میکند. در این پروژه ۱۳۶ کیلومتر سرک بازسازی میشود زمینه ازسرگیری تجارت و ترافیک خصوصی را میان کابل پایتخت و شهر شناخته شده ی بامیان مساعد میسازد. این مسیر از میان کوه ها و دشت ها میگذرد.

سرک حلقوی و سرکهای بین المللی ارتباط با کشورهای همسایه

ناتو اتصال انترنتی را به شاگردان افغان فراهم میسازد

ارتباط میان ولایات: در ماه مارچ ۲۰۰۸، آژانس مشوره دهی، قوماندانی و کنترل ناتو (NC۳A) مطالعه ای را روی ظرفیت توزیع اتصال انترنت به پوهنتون های بیرون از کابل راه اندازی کرد. مراحل مزایده این پروژه گسترش SILK در جریان است و قرار است کار عملی آن در پایان سال ۲۰۰۹ آغاز یابد. وزارت تحصیلات عالی افغانستان شش پوهنتون (پوهنتون هرات، پوهنتون جوزجان، پوهنتون شیخ زید در ولایت خوست، پوهنتون بلخ در مزارشریف و پوهنتون ننگرهار در جلال آباد) را مستحق میدانند.

به دنبال نامگذاری جاده بزرگ ابریشم که مسیر وصل تجارتی آسیا و اروپاست، پروژه راه معنوی ابریشم ناتو دسترسی اجتماعات اکادمیک قفقاز و آسیای مرکزی به انترنت از طریق ستلایت را فراهم ساخت. از سال ۲۰۰۲ بدینسو این پروژه در پوهنتون کابل آغاز شد و در حال توسعه به دیگر ولایت های افغانستان نیز است. شعبه علوم صلح و امنیت بخش دیپلماسی عامه ناتو، از طریق SILK مقامات افغان را در انکشاف سیستم آموزشی شان کمک میکند.

ساحه کابل: در سال ۲۰۰۸ برنامه علوم صلح و امنیت، ۱۴ فاکولته پوهنتون کابل و وزارت تحصیلات عالی را به یک شبکه وصل کرد و امکانات کنفرانس ویدیویی از راه دور را نیز مساعد ساخت. در حال حاضر کار برای دسترسی دیگر نهاد ها شامل اکادمی ملی نظامی و مرکز اطلاعات و مطبوعات در کابل به انترنت از طریق راه انترنتی ابریشم جریان دارد.

برای معلومات بیشتر به آدرس های زیر به تماس شوید:

سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو)

بخش دیپلوماسی عامه

بخش مطبوعات

مرکز عملیاتی مطبوعات

تلفن: ۰۰۳۲-۲-۷۰۷-۱۰۱۰

ایمیل : moc@hq.nato.int

وبسایت : www.nato.int

نیروهای بین المللی حافظ صلح (آیساف)

بخش خدمات عامه

تلفن: ۰۰۹۳-۷۹۹۵۱۱۱۵۵

ایمیل : pressoffice@hq.isaf.nato.int

وبسایت: www.nato/isaf/index.html

نماینده ارشد ملکی ناتو در افغانستان

تلفن : ۰۰۹۳-۵۱۱۴۷۸

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

مرکز اطلاعات و رسانه های حکومت

تلفن: ۰۰۹۳-۷۰۷-۴۱۱-۹۵۰

ایمیل: dutyoffice@gmic.gov.af

دفتر هیات معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)

تلفن: ۰۰۹۳ (۰) ۱۲۱-۲۴۶-۸۳۱

ایمیل: spokesperson-unama@un.org

وبسایت: www.unama-af.org

NATO Public Diplomacy Division
1110 Brussels - Belgium
Website: www.nato.int
Email: distribution@hq.nato.int